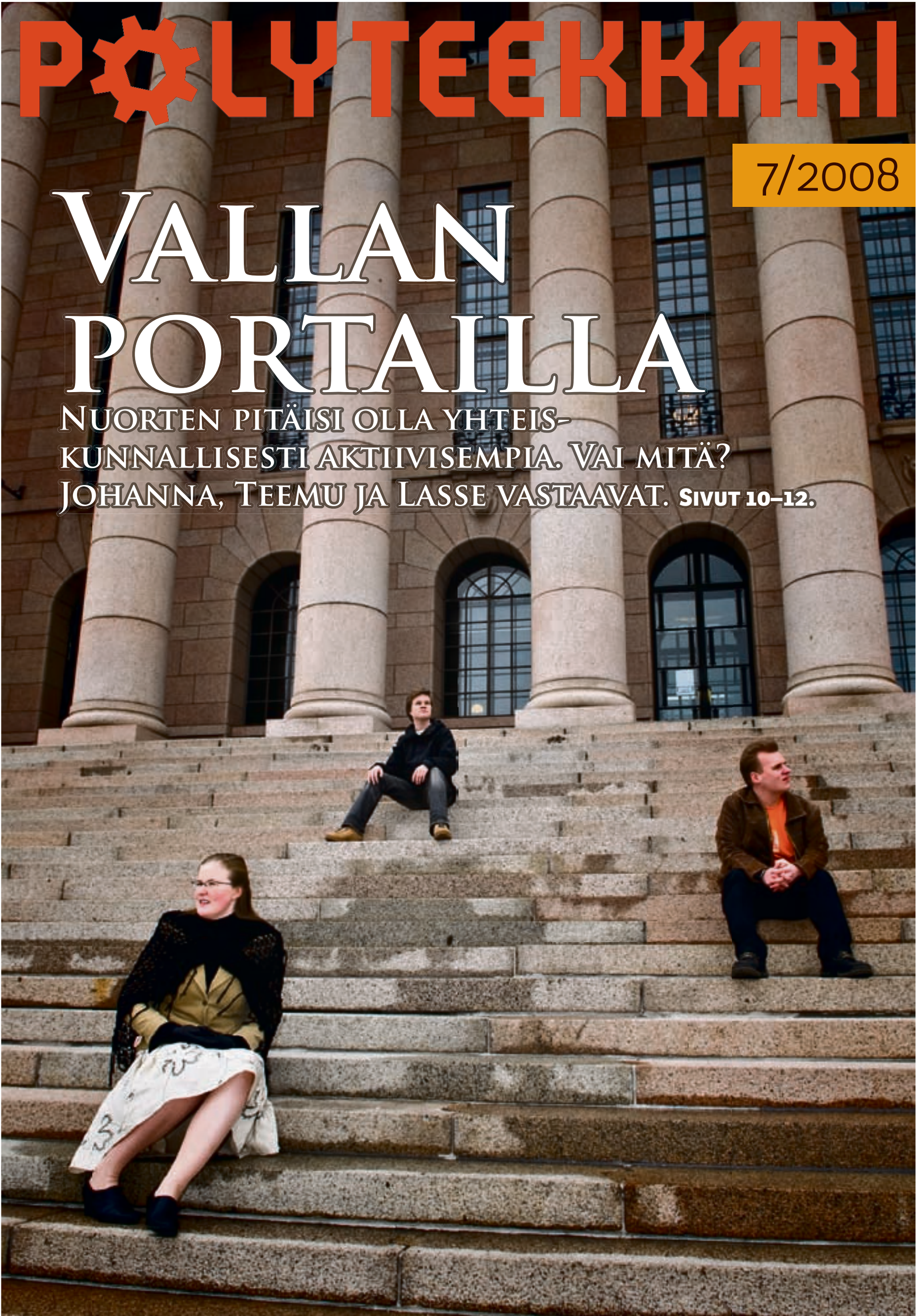

POLYTEKKARI

7/2008

VALLAN PORTAILLA

NUORTEN PITÄISI OLLA YHTEIS-
KUNNALLISESTI AKTIIVISEMPIA. VAI MITÄ?
JOHANNA, TEEMU JA LASSE VASTAAVAT. SIVUT 10–12.

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta tiedottaa

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA
TEKNISKA HÖGSKOLANS STUDENTKÅR
THE STUDENT UNION OF HELSINKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

viestinta@tky.fi

→ Wappu on tulossa!

Fuksimajuri on antanut ensimmäisen päiväkäskynsä. Fuksien kelpoisuudesta vakuuttuneena hän on päättänyt, että wappu järjestetään. Wapun odotuksen tunnelmaan pääsee seuraamalla nettisivua www.wappu.fi.

→ Juuri nyt: Innovaatioyliopistoviikko

TKY, KY (Helsingin kauppakorkeakoulun ylioppilaskunta) ja TOKYO (Taideteollisen korkeakoulun ylioppilaskunta) järjestävät tällä viikolla innovaatioyliopistoon liittyvän teemaviikon. Sekä TKK:lla, Helsingin kauppakorkeakoulussa (HSE) että Taideteollisessa korkeakoulussa (TaiK) on järjestetty ja järjestetään tapahtumia opiskelijanäkökulmasta. Kaikki tilaisuudet ovat avoimia, joten kannattaa käydä tutustumassa myös toisilla kampuksilla järjestettäviin tilaisuuksiin.

TKY kiertää koko viikon ajan killoissa, joissa järjestetään noin tunnin mittaisia keskustelutilaisuuksia, joissa TKY:n toimijat ensin esittelevät hankkeiden nykytilaa, aikataulua sekä ajankohtaisia aiheita ja tämän jälkeen vastailevat kysymyksiin ja keräävät opiskelijoiden näkemyksiä hankkeita valmisteleville työryhmille. Päärakennuksen E-salissa järjestetään lisäksi tiistaina 15.4. erillinen yleinen tilaisuus klo 14–16 kaikkia kiinnostuneita varten.

TOKYO järjestää keskustelutilaisuuksia kellariravintola Kip-sarissa (Hämeentie 135 E) tiistaina, keskiviikkona ja perjantaina klo 9–10.30. Tiistaina TKK:n arkkitehtiotiskelijat ja TaiKin opiskelijat keskustelevat yhteistyömahdollisuuksista tulevassa innovaatioyliopistossa. Keskiviikkona Suomen Elokuvasäätiön toimitusjohtaja, innovaatioyliopistohankkeen johtoryhmän jäsen Irina Krohn keskustelee taikkilaisten kanssa taiteen ja taidekasvatuksen aseman turvaamisesta Innovaatioyliopistossa. Perjantaina vasta valittu rehtori saapuu esittäytymään opiskelijoille ja on vastaamassa heidän kysymyksiinsä innovaatioyliopiston valmisteluun liittyen.

TOKYOn järjestämänä on TaiKissa lisäksi tiistaina 15.4. klo 16–18 yleisöluento. Kansanedustaja, tekniikan tohtori Jyrki Kasvi luennoi Sampo-salissa Innovaatioyliopiston valmistelun avoimuudesta ja vastaa yleisön kysymyksiin aihepiiriin liittyen.

Torstaina 17.4. järjestetään innovaatioyliopiston aamukahvit kello 8.30 alkaen HSE:llä. Tämän tilaisuuden jälkeen on mahdollista jatkaa keskustelulla ja kahveilla KY:n toimijoiden, HSE:n henkilökunnan ja rehtoreiden kanssa aina kello 14 asti. Paikalle voi tulla, vaikka ei olisikaan käynyt aamukahvitilaisuudessa.

→ Katso loppuviikon ohjelma ja tutustu muihin linkkeihin TKY:n nettisivujen InnoYO-boksissa www.tky.fi.

→ TKY hakee suunnittelusihteeriä

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta hakee määräaikaista suunnittelusihteeriä ajalle 1.5.2008–31.12.2009.

Lue koko hakuilmoitus osoitteessa www.tky.fi/fi/tyk/avoimet-tyopaikat.

Teknillinen korkeakoulu, Helsingin kauppakorkeakoulu ja Taideteollinen korkeakoulu ovat yhdistymässä uudeksi yliopistoksi 1.8.2009 alkaen, jolloin toimintansa aloittanee myös vastaavan yliopiston uusi ylioppilaskunta. Mainittujen korkeakoulujen ylioppilaskuntien kannalta muutos uuteen yliopistoon ja yhteiseen ylioppilaskuntaan on merkittävä haaste ja mahdollisesti niiden historian suurimpia järjestöllisiä muutoksia. Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta on aloittanut vuonna 2007 valmistautumisen uuden yliopiston tuomiin muutoksiin ja hakee nyt suunnittelusihteeriä toimimaan hallituksen ja pääsihteerin tukena muutosprosessin koordinoimisissa.

Hakuaika päättyy 21.4.2008 klo 16.00. Vapaamuotoiset hakemukset pyydetään toimittamaan pääsihteeri Teemu Halmeelle sähköpostilla osoitteeseen paasihteeri@tky.fi tai kirjeitse osoitteeseen TKY, PL 69, 02151 Espoo. Huom! Kuoreen tai sähköpostin otsikkoon merkintä: "suunnittelusihteerihaku".

→ TKY:n asuntojen vuokraus kesäksi

→ Jos etsit asuntoa kesäksi, voit laittaa ilmoituksen/katsoa ilmoituksia osoitteesta news.tky.hut.fi/news ja edelleen uutisryhmä: tori.asunnot.

→ Jos vuokraat asuntosi pois kesäksi, muista asumisen ohjesääntö:

Korkeintaan neljän (4) kuukauden kesäkuukausille 1.5.–31.8. tai 1.6.–30.9. sijoittuvalle ajanjaksolle voi vuokralainen itse jälleenvuokrata asunnon ilmoittamalla siitä kirjallisesti asuntotoimistolle viimeistään jälleenvuokraussuhteen alkua edeltävän kuukauden loppuun mennessä. Vastuu asunnon kunnosta ja vuokrasta jää varsinaiselle vuokralaiselle. Asunnosta ei saa periä korkeampaa vuokraa kuin mitä asukas itse maksaa. Väärinkäytökset ovat riittävä peruste irtisanomiselle.

Lisää ohjeita ja tietoa asunnon vuokrauksesta, vuokrasopimuslomakkeita, vuokralaisen hyväksyttämislomituksia sekä infoja kesävuokralaiselle saa asuntotoimistosta.

Renting the room of Student Union for the summer

→ If you want to rent the room/apartment for the summer, please look: news.tky.hut.fi/news and the newsgroup: tori.asunnot.

→ if you want to rent your room/apartment for the summer:

The regulation of housing in TKY 14 §:

Tenant is allowed to rent his/her apartment at the most for four months during the summer months 1.5–31.8 or 1.6–30.9. If tenant rents his/her habitation, he/she has to inform the housing office of the new rental agreement in writing. This has to be done during the previous month before the summer renting agreement begins. The actual tenant has the responsibility of the rent and the condition of the habitation. **It is not allowed to charge a higher rent than the habitant self pays.** Malfeasances can cause a notice to leave.

"Asuntojaosto" is able to let the tenant rent his habitation for a longer period or during other seasons if tenant makes a written application or because of other important reasons.

You can get more information, forms etc. from Housing Office.

→ Toukokuun SELL Gamesissa 2 000 osallistujan raja rikki

Tämän kevään mahtavin opiskelijaurheilutapahtuma SELL Student Games, tuttavallisemmin SELL-kisat, järjestetään 22.–25.5.2008 Otaniemessä. 2 000 osallistujan raja meni rikki ennen pääsiäistä. Mukana on yhteensä 79 eri koulua, jotka edustavat 15:tä eri maata. Suomalaisia kouluja on ilmoittautunut mukaan jo 27 eli puolet Suomen korkeakouluista!

Vapaaehtoisena mukaan kansainväliseen tunnelmaan!

SELL Gamesiin, kuten kaikkiin suurempiin tapahtumiin, tarvitaan vapaaehtoisia erilaisiin toimitsija- ja kilpailujärjestelytehtäviin. Vapaaehtoisena pääset mukaan ainutlaatuihin monilajitapahtumaan, jonka veroista ei pääkaupunkiseudulla ole aiemmin nähty. Lisäksi saat ilmaiset ruokailut kisapäivinä sekä kisa-asusteen, unohtamatta tietenkään hienoja kokemuksia, kansainvälisyyttä ja mahtavaa kisatunnelmaa. Saat myös todistuksen työpanoksestasi, joka voi olla koko kisojen pituinen tai vaikka vain yksittäinen päivä kisaviikonlopun aikana. Vapaaehtoiseksi on ilmoittautunut jo kymmeniä, haluatko olla yksi heistä?

Ilmoittaudu mukaan kisojen nettisivuilta www.sellgames2008.com löytyvällä lomakkeella! Lisätietoja katja.arpalo@sellgames2008.com, puh. 044 561 3246.

Vielä ehdit ilmoittautua kisaamaan SELL Student Games 2008 -kisoihin!

SELL Student Games 2008 -kisat lähestyvät kovaa vauhtia. Tällä hetkellä ilmoittautuneita on noin 2000 urheilijaa yli 50 eri korkeakoulusta! TKK:n joukkueessakin on nyt jo lähes 100 henkeä. Ilmoittautumiset pe 18.4. mennessä TKY:n liikuntasihteerin Sonja Sahlstenille (sonja.sahlsten@tky.fi).

Jokaiselta kilpailijalta tarvitaan seuraavat tiedot:

- nimi
- osoite
- puhelinnumero
- sähköpostiosoite
- syntymäaika
- valokuva
- laji/lajit, joihin osallistuu
- minkä kisapaketin haluat

Tarkemmat lajitiedot löytyvät kisojen sivuilta www.sellgames2008.com. Katso oman lajisi kohdalta, mitä sarjoja, matkoja, painoluokkia tms. kisoissa on ja ilmoita mihin niistä itse osallistut.

Kisapaketteja on kolme erilaista:

Peruspaketti: sis. osallistumisoikeus kaikkiin kisoihin ja tapahtumiin, ruokailut 3 kertaa päivässä ja lattiamajoitus (30 €/pvä). **Alennusryhmä 1:** sama kuin peruspaketti, mutta ilman majoitusta (25 €/pvä). **Alennusryhmä 2:** pelkkä osallistuminen, ei majoitusta eikä ruokailuja (20 €/pvä)

Heitimme rahat kaivoon!

Märät unenne ovat toteutuneet: nyt AK:n majalla on juokseva vesi!

Vuorokausihinnat:

Yritykset

Yhdistykset ja opiskelijat

Su - to:

400 €

100 €

Pe - la:

500 €

150 €

Vuokraus TKY:n kautta. Lisätietoja osoitteesta www.ak-maja.fi

Pääkirjoitus 16.4.2008

Ota oma tilasi haltuun, opiskelija

Opiskelijoiden murheet ovat varsin yhte-
neviäisiä kaupungista riippumatta. Suo-
men ylioppilaskuntien liitto SYL onkin nyt
päättänyt, että opiskelijan asia näkyy tulevan syk-
syn kunnallisvaaleissa. Asiaa tukeakseen se julkaisi
viime viikolla **Liisa Ansalan, Tuomas Vanhasen ja**
Johanna Nuortevan toimittaman *Kuntavaikutta-*
misen käsikirjan. Artikkeleissa tarjoillaan yliop-
pilaskuntien vaikuttamistyön tueksi näkökulmia
kunnalliseen ja opiskelijälähtöiseen vaikuttami-
seen sekä toimintaan kunnallisvaalien alla.

Mitä nämä opiskelijan asiat tulevissa kunnallis-
vaaleissa täällä pääkaupunkiseudulla sitten voisi-
vat olla? Katto pään päälle on ainakin yksi. Maa-
kunnissa koteja opiskelijoille riittää suhteellisen
hyvin, mutta suuremmissa kaupungeissa ongelmia
on. Viime syksynä sekä pääkaupunkiseudulla että
Tampereella opiskelija-asuntojonot olivat valta-
isat. Pääkaupunkiseudun asuntopolitiikan ongelmat
ovat ilmeiset, koska nyt huhtikuussa vuokra-asun-
tojonoissa uutisoitiin olevan 35 000 ihmistä. Kotia
tältä on todella vaikeaa löytää, edullista lähes
mahdotonta.

Tässäpä yksi teema opis-
kelijalle kiinnostua
paikallisesta päätök-
senteosta, koska juuri sitä kun-
nissa tehdään. Tämän lehden
pääjuttuun *Vain vaikuttamalla*
voit voittaa haastatteleman,
kunnallisvaaleihin lähdös-
sä oleva **Johanna Tikanmäki**
tiivistä hyvin, miksi kunnalli-
sella päätöksenteolla on väliä:
”Kotikunta päättää kaavoituk-
sesta; uusien opiskelija-asun-
tojen sekä nykyisen asunnon
ympäristön tulevaisuudesta,
joukkoliikenteestä ja opiskelija-
alennuksista, terveyspalveluista ja monista muista
asioista, jotka suoraan vaikuttavat teekkarin omaan
elämään ja myös kukkaron paksuuteen.”

Uskaltaudu myös itse ehdokkaaksi! Pelkkään
äänestämiseen ei asioita kunnallisvaaleissa tar-
vitse jättää: moni nuori haluaisiäänestää toista
nuorta, jotta oman elinpiirin asioille tapahtuisi
jotain. Kokoomuskin etsi viime sunnuntain *He-*
sarissa sivunkokoisella ilmoituksella työmiehiä ja
työnaisia toivotalkoisiin. ”Jos olet mieluummin ha-
ravan varteen tarttuvaa kuin parvekkeelta neuvoja
huutelevaa sorttia, lähde rohkeasti Kokoomuksen
kunnallisvaaliedokkaaksi”, teksti hymyilevän
Jyrki Kataisen irtopään vieressä julisti. Puolueet
laittavat listojaan kuntoon siis juuri nyt.

kurkkimassa sisäsivulta. Itse vastaan: kyllä on.

Julkistamistilaisuudessa puhumassa käväisi myös
poliitikko **Osku Pajamäki** aiheesta: Miksi on tär-
keää että opiskelijoiden ääni kuuluu politiikassa?
Pajamäki vastasi kysymykseen kysymyksellä: miksi
ei? Vastuut ja velvoitteet meillä jo on, joten poliiti-
tinen osallistuminen on ehdottoman tärkeää, oli
hänen viestinsä. ”Älä ulkoista itseäsi poliittisesta
pätöksenteosta”, Pajamäki muistutti. Kaikki kyy-
nisiä juttuja yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta
kirjoittavat ylioppilaslehtien päätoimittajat Paja-
mäki käski erottaa.

Johanna Mitjonen

*Kirjoittaja irtisanoi juuri edullisen
työsuhteasuntonsa ja joutuu muuttamaan
sikäkaliseen kaksioon asuntopulan vuoksi*

7 Vee on kohta valmis

► Melkein kahden vuoden ajan on lehdessä
ilmestynyt Voihan Vee -kolumni, jossa väitöskirjan
tekijä Teppo Pirttioja on kertonut ”anonyymisti
kuinka vaikeaa on tarrtua suureen ja keskeneräiseen”.
Nyt väikkäri alkaa olla loppusuoralla, ja on
aika esitellä tuleva tohtori tekstin takaa.

10 Yhteiskunnallinen tekniikan ylioppilas

► Onko teekkari kiinnostunut politiikasta?
**Jos ei, miksi näin? Vastauksia antoivat kaksi
politiikkaan näppinsä laittanutta ja yksi
peruspuolueista poissa pysyttelevä.**

13 Poikarakkautta Niemessä

► Julius ja Jussi kertovat seksuaalivähemmistöissä
olemisesta Otaniemessä. Teekkarihomojen
ja -lesbojen yhdistyksen Telephyn
tapahtumiin ovat kaikki seksuaaliseen
suuntaukseen katsomatta tervetulleita.

15 Otakaarella Otiksen oma leffateatteri

► Joukko athenelaisia kävi testaamassa syksyllä
avatus Kinopolin. Omien leffojen kanssa ei
paikalle tarvitse tulla, sillä teatterissa on
kattava kavaljadi elokuvia töllötettäväksi.

Kannen kuva Antti Kokkola

POLYTEEKKARI — POLYTEKAREN

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5 000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816
Verkkolehti www.polyteekkari.fi

PÄÄTOIMITTAJA

Johanna Mitjonen

TOIMITUSSIIHTEERI

Meri Laitinen

TOIMITTAJA

Sofia Ziessler

ULKOASU JA TAITTO

Elmo Allén

YHTEYSTIEDOT

etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

ILMOITUSMYYNTI

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:
Pirunrykki Oy, 020 7969 580, www.pirunrykki.fi
Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:
RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen
044 5000 450, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

MEDIAKORTTI

www.polyteekkari.fi/mediakortti/

TOIMITUS

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

JAKELU

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

SEURAAVA NUMERO

30.4.2008. Aineisto toimitukseen 23.4.2008 mennessä.

Virallinen totuus

Yksi yhteinen ylioppilaskunta

Petri Valkama
TKY:n hallitus, järjestöasiat

Toisella aihe tulee jo korvista, toinen ei ole asiasta vielä kuullutkaan. Puhutaan tietysti innovaatioyliopistosta. Suomen lain mukaan jokaisella yliopistolla on yksi ylioppilaskunta. Kolmen korkeakoulun yhdistyminen johtaa siis myös niiden ylioppilaskuntien yhdistymiseen. Kyseessä on paitsi erittäin vahvasti kaikkia uuden yliopiston opiskelijoita koskeva projekti, myös merkittävin TKY:tä kohtaava muutos kylän perustamisen jälkeen. Uutta ylioppilaskuntaa valmistellaan yhtä tavoitteellisella aikataululla kuin uutta yliopistoa — aikaa valmisteluun on 16 kuukautta. Uusi yliopisto ja sen ylioppilaskunta perustetaan 1.8.2009. Syksyn 2009 aikana uusien organisaatioiden toiminta käynnistetään ja vanhojen toiminta ajetaan alas. Vanhojen korkeakoulujen ja ylioppilaskuntien toiminta lakkautetaan 31.12.2009. Teke mistä siis riittää, ja valmistelun ohella täytyy pitää myös jatkuva toiminta pyörimässä.

Nykyiset ylioppilaskunnat tekevät lujasti töitä uuden ylioppilaskunnan rakentamiseksi. Työ aloitettiin vuoden 2007 aikana. Ylioppilaskunnat määrittävät omia kantojaan ja keskustelivat suurista linjoista. Käytännön suunnittelutyö on käynnistetty tämän vuoden puolella. Uutta ylioppilaskuntaa valmistellaan työryhmissä, joista kullekin on rajattu oma alue. Käsiteltäviä alueita ovat esimerkiksi koulutuspoliittinen edunvalvonta, opiskelijakulttuuri, jne. Kussakin työryhmässä on alueen tunteva ja työhön sitoutunut edustaja jokaisesta ylioppilaskunnasta, mikä käytännössä tarkoittaa hallituksen

jäseniä. Työnsä tukena edustajat käyttävät kiinnostuneista ylioppilaskuntatoimijoista koostuvia taustaryhmiä. Työryhmien työtä seuraa ja tukee koordinaattoriryhmä, joka koostuu kunkin ylioppilaskunnan projektikoordinaattorista. Koordinaattorit seuraavat ryhmiä viikoittain ja varmis-

tavat, että työ etenee aikataulussa. Projektin kokonaiskuvan seurannasta, haastavimmista kysymyksistä ja viestinnästä sidosryhmille huolehtii ylioppilaskuntien puheenjohtajista ja pääsihteereistä koostuva ohjausryhmä.

Työryhmien työ on edennyt hyvin. Huhtikuun toisen viikon aikana ryhmät palauttivat ensimmäiset kuukausiraporttinsa. Ensimmäisissä raporteissaan ryhmät keskittyivät nykyisen toiminnan kuvaamiseen ja oman tehtävän määrittelyyn. Seuraavassa vaiheessa ryhmät suunnittelevat oman alueensa päälinjat. Toisen ja kolmannen kuukausiraportin ryhmät palauttavat 5.5. ja 2.6. —tämän jälkeen tiedämme, miltä uuden ylioppilaskunnan toiminta tulee pääosin näyttämään. Yhdistymisprojektissa on omat haasteensa ja paljon tehtävää. Tärkeintä on kuitenkin se, että projekti etenee ja uutta yhteistä ylioppilaskuntaamme valmistellaan hyvässä hengessä.

Ylioppilaskuntien yhdistymisen työryhmät

- Alumnisuhteet
 - Asuminen
 - Järjestäytyminen
 - Järjestökenttä
 - Jäsenpalvelut
 - Kaksikielisyys
 - Kehitysyhteistyö
 - Koulutuspolitiikka
 - Kansainväliset asiat
 - Liikunta
 - Opiskelijakulttuuri
- Organisaatio
 - Perinteet, tunnukset ja tunnustukset
 - Sosiaalipolitiikka
 - Säännöt
 - Talous
 - Toiminnan rahoitus
 - Toimintatavat
 - Toimisto ja infra
 - Vaikutukset yhteiskuntaan
 - Viestintä
 - YO-kunnan sopimukset
 - Yritysyhteistyö

Smökissä pantiin jalalla koreasti

Elmo Allén

Tanssiguru Åke Blomqvist valmensi IK:n vuosijuhlaa, 95. Hermanninsitsiä, varten valmistautuvia raksalaisia Smökissä tiistaina 8.4. Pareja oli saapunut tanssiharjoituksiin vuosijuhlien noin 185 vieraasta vain murto-osa, mutta tila kävi silti ahtaaksi jenkan ja mignonin opetteliijoille. "Vasemmalle, taiteilija", Blomqvist opasti kouliintuneella otteellaan hapuilevia liikkeitä. Miltä Åkesta tuntuu opettaa teekkareita tanssimaan? "Sellaisia, jotka ovat fiksuja, on kiva opettaa", hän kertoo. Räyhäävät ihmiset eivät ole Blomqvistin mieleen. "Sanotaan, että teekkari on älykäs päästään, mutta jalat ovat hitaat. Teekkarien seurustelutaitojen vuoksi tanssinopetusta onkin aina pidetty tärkeänä", oman arvionsa mukaan jo ainakin 30 vuotta teekkareita opettanut Blomqvist toteaa. Puolentoista tunnin aikana Blomqvist ehti käydä läpi tarpeelliset vuosijuhlatanssit sekä lisäksi modernimpaa meininkiä Saturday Night Fever -elokuvan musiikin tahtiin. Opiskelijat tykkäsivät, mutta eivät valitettavasti saaneet Blomqvistia houkuteltua varsinaiseen vuosijuhlaan, vaikka sitä moni olisikin toivonut.

Sofia Ziessler

Luovuta tuopillinen

Verenluovuttaminen on mukavaa puuhastelua — kuvitte, että sinussa virtaa juuri tälläkin hetkellä 5 litraa uusiutuvaa luonnonvaraa, josta voisit aivan kevyesti käydä vippaamassa puoli litraa hätää kärsivälle. Jos sinulla ei ole Hiviä tai muuta viheliäistä veressäsi ja olet muuten kelpollinen, saat nautiskella ve-

renluovuttajan roolista kahden tai kolmen kuukauden välein riippuen siitä, oletko mies vai nainen. Lisäksi hemoglobiinin pitää olla tarpeeksi korkea. Mutta ei hätää, kaikki olenainen selviää, kunhan vain hankit itsesi verenluovutuspaikalle. TKY järjestää jälleen Dipolissa verenluovutuksen maanantaina 21.4. ja tiistaina 22.4. klo 11–17. Jos

kuitenkin intoudut retkeilemään itäiseen satamakaupunkiin, voit poiketa matkan varrella osoitteeseen Yrjönkatu 30, missä voi luovuttaa verta keskiviikkoisin klo 8–13 ja muina arkipäivinä klo 11–19. Yrjönkatu odottaa sinua koska vaan, Dipolin verikemut ovat vain muutamia kertoja vuodessa.

Sofia Ziessler

KuvaMitäHä?

Teekkariratsastajat (TeRa) kävi morjestamassa Koffin komeita valjakkohevoseja Bulevardilla. Kuvaaja: **Pry Ekhölm**.

Ennätysmäärä tohtoreita promovoitiin

TKK vietti 20. tohtoripromootiotaan 2. huhtikuuta

Johanna Mitjonen

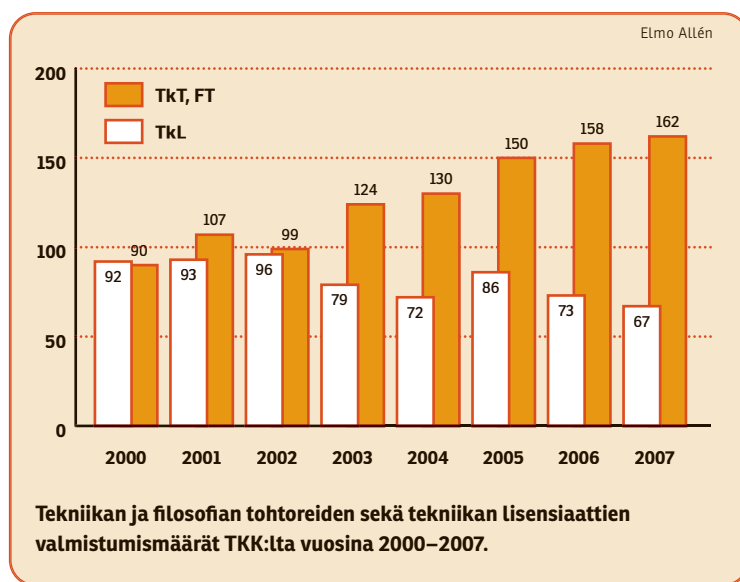
Joka toinen vuosi järjestettävää promootiota vietettiin tavanomaista suurellisemmin TKK:n juhluvuoden kunniaksi. Promovoitavia tohtoreita oli tänä vuonna ennätyselliset 402, joten juhla järjestettiin perinteisen Dipolin sijaan Otahallissa. Naisia promovoitavista tohtoreista oli 87 ja ulkomaalaisia 56. Ensi kertaa mukana oli myös riemutohtoreita, joiden omasta promootiosta on kulunut 50 vuotta. Kunniatohtoreiksi promovoitiin yhteiskunnan ja tieteen merkkihenkilöitä, esimerkiksi presidentti Tarja Halonen.

Tänä vuonna tohtorit promovoi professori Olavi Nevanlinna. Puheessaan hän muisteli TKK historiaa ja esitti ajatuksia siitä miksi Suomi tarvitsee huippuyliopistoa. Hän painotti olevan tärkeää, että kaikkein lahjakkaimmat lukiolaiset voivat tulevaisuudessa luottaa tieteilijän uran aukeavan myös jos valitsevat opinahjokseen kotimaisen yliopiston.

Promootion päivämäärä, toinen huhtikuuta, valikoitui historiallisista syistä. Tuolloin vuonna 1908 Suomen Teknilliselle Korkeakoululle annettiin yliopisto-oikeudet. Tästä lähtien TKK:ssa on ollut mahdollista suorittaa tekniikan tohtorin tutkinto. Tohtorin tutkinnot olivat korkeakoulun alkuaikoina harvinaisia. Vuoden 1949 juhlaan promootioon mennessä väitelleitä tekniikan tohtoreita oli kaiken kaikkiaan 57. Sadassa vuodessa tekniikan ja filosofian tohtoreita on valmistunut TKK:sta yli 2400. Viime vuonna Teknillisessä korkeakoulussa suoritettiin tohtorintutkintoja vuonna yhteensä 162. Tohtoreiden määrä on hienoisessa kasvussa, sillä vuonna 2006 heitä valmistui TKK:lta 158.

Yksipäiväinen juhla kulkueineen ja musiikkiesityksineen huipentui promootioon, jossa promoottori Olavi Nevanlinna painoi tohtorinhatun promovoitavien päähän.

Jatkotutkinnoilla pieni positiivinen vaikutus palkkaan

TEK-lehden 2/2008 numerossa esitellään ammattiyhdistyksen työmarkkinatutkimusta 2007. Perinteisten palkkakuvioiden lisäksi myös jatkotutkintojen palkkakäyrää tarkasteltiin. Jatkotutkintojen mediaanipalkat ovat jonkin verran DI-palkkojen yläpuolella; tämä johtuu siitä, että jatkotutkinnoilla on todennäköisempää päästä korkeampiin toimiasemiin, erityisesti johtoon ja erittäin vaativiin asiantuntijatehtäviin.

Pienistä lukumääristä johtuen (8 % kyselyyn osallistuneista) ei saatu merkitsevää eroa diplomi-insinööreihin. Esimerkiksi vuonna 2005, kun muut palkkaan vaikuttavat tekijät oli vakioitu, oli ero tohtoreiden hyväksi neljä prosenttia, joten tohtorit sijoittuvat noin yhtä pätevyysluokkaa korkeammalle kuin diplomi-insinöörit samoissa töissä.

Johanna Mitjonen

Millennium-teknologiapalkinnon finalistit selvillä

Maailman suurimmasta teknologiapalkinnosta kilpailevat muun muassa Viterbi-algoritmin kehittäjä sekä DNA-sormenjälkitekniikan keksinyt geneetikko.

Meri Laitinen

Vuoden 2008 Millennium-teknologiapalkinnon finalistit julkistettiin 8.4. Hotel Palacessa. Finaaliin 99 ehdokkaan joukosta valitut neljä innovaatiota ovat bio- ja tietotekniikan alalta. Ehdolla ovat genetiikan professori Sir Alec Jeffreys Leicesterin yliopistosta, professori Robert Lan-

ger MIT:sta, emeritusprofessori Andrew J. Viterbi Etelä-Kalifornian yliopistosta, sekä kolmen hengen tutkimusryhmä, johon kuuluvat Emmanuel Desurvire (Thales Corporate Research & Technology), Randy Giles (Bell Laboratories) ja David N. Payne (Southamptonin yliopisto). Ehdokkaat julkistettiin samanaikaisesti myös New Yorkissa, Pariisissa ja Lontoossa, ja tapahtumaa oli mahdollista seurata webcastina.

Jeffreysin kehittämä DNA-tunnistustekniikka on vienyt rikostutkimusta eteenpäin merkittäväällä tavalla: menetelmän avulla voidaan selvittää esimerkiksi sukulaisuussuhteita ja tunnistaa ruumiita. DNA-sormenjälkitekniikkaa käyttä-

vät muun muassa poliisi, maahanmuuttoviranomaiset ja tutkijat.

Langerin kehittämien polymeerimateriaalien avulla voidaan täsmälääkitä esimerkiksi syöväälle altistuneita kudosalueita ja säädellä lääkeaineen vapautumista elimistöön. Langerin innovaatiota on hyödynnetty myös uudenlaisten keinokudosten kehittämisessä.

Viterbin 1960-luvulla kehittämä algoritmi on digitaalisessa tiedonvälityksessä käytetty virheidenkorjausmenetelmä, jolla voidaan eliminoida häiriöt informaation siirrossa. Algoritmia on hyödynnetty muun muassa matkapuhelimissa, mp3-soittimissa, tietokoneissa ja DNA-analyyseissä.

Desurviren, Gilesin ja Paynen kehittämä optinen vahvistin (EDFA,

Mikä Millennium-teknologiapalkinto?

➤ Millennium-teknologiapalkinto on joka toinen vuosi jaettava suomalainen kunniatoimitus ihmisten elämänlaatua parantavan teknologian kehittäjille. Palkinnon myöntää Tekniikan akatemia -säätiö, ja sen rahoituksesta vastaavat Suomen valtio, teollisuus ja erilaiset järjestöt.

Ensimmäinen Millennium-teknologiapalkinto jaettiin vuonna 2004, jolloin sen sai World Wide Webin kehittäjä Tim Berners-Lee. Vuonna 2006 palkittiin valkoisen LED-valon kehittäjä Shuji Nakamura.

Erbium-Doped Fibre Amplifier) on moninkertaistanut tiedonsiirtoon käytettävän valokuituverkon välityskyvyn ja mahdollistanut maailmanlaajuisten viestintäverkostojen, kuten Internetin, toiminnan.

Palkinnot jaetaan 11.6. Helsingissä. Palkintojen yhteissumma on 1,15 miljoonaa euroa, josta voittaja saa 800 000 euroa ja muut 115 000 euroa.

Teekkarikylää siivotaan taas rojuista

Viime keväänä Teekkarikylässä metsästettiin romuautoja, nyt vuorossa ovat romupyörät. Myös kylän kellarikomeroita on siivottu urakalla.

Johanna Mitjonen

Maaliskuun lopussa Teekkarikylän polkupyöriin ilmestyi punainen tarra. Poistamalla tarran pyörän omistaja pelasti pyöränsä romupyöräjähdin kynsistä. Toimenpiteellä pyritään siistimään kylän pihapiirejä ja saamaan tilaa ruuhkautuneihin pyöräkellareihin ja -te-lineisiin. Huhtikuun 16. päivän jälkeen joukko kyläse-naatin jäseniä käy keräämässä talteen polkupyörät, joissa tarra edelleen on. Romupyöräjähdissä kerättävät pyörät sijoitetaan ensin välivarastoon, jossa niitä säilytetään 3 kuukautta. Tämän jälkeen pyörät menevät metalliromuksi tai kierrätykseen.

Kyläse-naatti on siivonnut myös kellarikomeroita. Siivotut tavarat kellarikäytäviltä ja -komeroista ovat men-neet jätelavoille. Tämä koskee valitettavasti myös hyvä-kuntoista tavaraa, koska tiloja niiden säilyttämiseen ei ole. **Helena Lehtimäki** Kyläse-naatista kuitenkin kertoo, että yhteistyötä kylän kierrätyskeskuksen kanssa on pyritty tekemään. ”Osa hyväkuntoisesta tavarasta me-nee mahdollisesti kierrätyskeskukselle, riippuen tietysti heidän tavaravastaanottokyvystään. Heilläkin tilat ovat rajalliset ja jo valmiiksi ahkerassa käytössä.”

Mikko Arvinen

TKY:llä ei olla vakinaistamassa sihteerien työsuhteita

Johanna Mitjonen

Työtuomioistuimessa selviteltiin alkuvuodesta tapa-usta, jossa Ammattikorkeakouluopiskelijajyhdistysten Liitto SAMOK oli palkannut kaksi sihteerää kolmen vuo-den mittaisiin määräaikaisiin työsuhteisiin, joita sihteerit vaativat vakinaisiksi. SAMOK perusteli pätöksopimuksia esimerkiksi ylioppilaskuntien yleisellä käytännöllä, sihtee-reiden määräaikaisella palkkaamisella. SAMOK hävisi kiistan ja oikeuteen asian vieneiden työsuhteiden katsot-tiin olevan toistaiseksi voimassa olevia. Päätöksestä tuli ennakkotapaus.

Tällä hetkellä ylioppilaskunnista Helsingin yliopiston ylioppilaskunta ja Turun yliopiston ylioppilaskunta ovat ilmoittaneet tarjoavansa sihteeristönsä työntekijöille mahdollisuuden työsuhteensa vakinaistamiseen. Suomen ylioppilaskuntien liitto SYL ei ole vielä päättänyt kuusijä-senisen sihteeristönsä vakinaistamisesta.

TKY:llä asia ei ole noussut keskusteluun, pitkälti tulevan ylioppilaskuntien yhdistymisen vuoksi, jolloin organisaa-tiota ollaan joka tapauksessa uudistamassa. ”Täällä sihteerien kesken keskusteluja asiasta ei ole noussut”, sanoo tiedottaja **Paula Partanen**. ”Kyllä meitä on tietysti asia kiinnostanut, mutta en ole kuullut, että kukaan haluaisi omaa työsuhdettaan kyseenalaistaa. Voi olla, että tulevat organisatoriset muutokset vaikuttavat tähän.”

Pääsihteerä **Teemu Halme** kertoo ottaneensa asian henkilöstöpalaverissa esille, kun tieto työoikeuden pää-töksestä tuli. ”Puhuimme jo viime vuoden puolella, että tämäntyyppinen tapaus on käynnissä.” Halme sanoo, että uuteen ylioppilaskuntaan ollaan todennäköisesti rekry-toimassa sihtee-reitä vakinaisiin työsuhteisiin.

Otaniemen SELL-kisoihin enää kuukausi

SELL Student Games kilpailujen järjestelyt ovat aivan loppusuoralla. Kisoihin on tulossa useita osallistujia Baltiasta.

Sofia Ziesler

Kisojen pääsihteerin **Piritta Forsströmin** mukaan kisoissa on nyt tarkalleen 2021 ilmoit-tautunutta. ”Luku on viime vuosina ollut 1700–1900 osallistujaa, joten mat-timyöhäisten ilmoittautujien ja viime hetkien peruutusten myötä ollaan var-masti koko lailla samoissa määrissä”, Forsström arvioi. Eniten osallistujia on ilmoittautunut Latviasta, Liettuasta, Virosta, Venäjältä ja Suomesta, mutta kaikille opiskelijoille avoimiin kisoihin on tulossa osallistujia myös Tšekistä, Tanskasta, Saksasta, Italiasta, Krei-kasta, Ranskasta, Puolasta, Ruotsista ja Sveitsistä. ”Ranskasta on tulossa kova vastus judokisoihin ja Latviasta ja Liettuasta korikseen ja yleisurheiluun”, Forsström kertoo. Yli puolet kaikista osallistujista tulee ulkomailta. TTK:n joukkueessa on tällä hetkellä 95 jä-sentä ja Suomen toiseksi suurimmassa joukkueessa Tampereen teknillisestä yliopistosta 82 kisaaajaa. Kisojen suu-rimmassa yksittäisessä joukkueessa on 102 opiskelijaa, jotka opiskelevat Latvian yliopistossa Riiasa.

Kisojen järjestelyt ovat jo loppu-suoralla: majoitukset ja ruokailut ovat selviä, ja kaikki kisapaikat on lyöty luk-koon. Pallopielin kilpailupaikkoja on jouduttu jakamaan Otaniemen lisäksi myös Tapiolaan, Leppävaaraan, Matin-kylään sekä Espoonlahteen. Uiminen järjestetään Espoonlahden uimahal-lissa, Forsström luettelee.

Haastavinta järjestelyissä on kilpai-lujen taloudellinen puoli: SELL-maat ovat sopineet, ettei yhden opiskelijan päivämaksu saa ylittää 25:tä euroa, ja hinnan tulee sisältää aivan kaikki, Forsström kertoo. Baltian maissa ta-voite on helpompi saavuttaa. Kisoista taloudellisesti vastuussa oleva Polytek-nikkojen Urheiluseura PUS pyrkii nol-labudjettiin, jonka eteen tehdään töitä hartiavoimin. Vapaaehtoisia, joita yhä edelleen tarvitaan lisää, on ilmoittau-tunut tähän mennessä jo reilu nelisen-kymmentä. Osa toimii joukkueen atta-seoina eli joukkueiden tukihenkilöinä. Toiset ovat toimitsijoina, kisatuoma-reina, huollossa, ensiavussa, kulje-tuksessa, logistiikassa tai järjestyksen valvojina.

Majoitusta varten vuokrataan vii-koksi tyhjiillään olevat Poliisiammat-tikorkeakoulun tilat, jotka sijaitsevat Otaniemessä. ”Koulu sopii mainiosti lattiamaajoitukseen, ja rakennukseen aiotaan saada mahtumaan noin tuhat osallistujaa. Myös ruokailu on samois-sa tiloissa”, Forsström kertoo. Hostel-

Elmo Allén

Katjalla ja Piritalla riittää vielä työtä toukokuussa pidettävien kisojen järjestelyissä.

limajoitusta toivoville kisatoimisto järjestää yösijan Olympiastadionin Stadion Hostellissa, hotellimajoituk-sesta vastaa puolestaan Radisson SAS Otaniemessä.

Virallisesta SELL-kisaohjelmasta joudutaan jättämään pois ammunta, mutta muuten lajit ovat pysyneet alku-peräisessä muotissaan. ”Suosituimpia lajeja tulevat olemaan miesten minifu-dis ja lentopallo.” Forsströmin mukaan naisten joukkuelajeissa on vielä tilaa, ja ilmoittautuminen on joka tapauksessa auki 25.4. asti.

Kisat näkyvät tavalliselle TTK-opis-keijalle poikkeuksellisen suurena mää-ränä Otaniemen lähialueilla pyörivänä kansainvälisenä urheilijajoukkona. ”Tilaisuus kannattaa ottaa hyödyksi ja osallistua tähän ainutlaatuiseen ta-pahtumaan joko urheilijana, vapaaeh-toisena tai katsojana — kilpailutapah-tumathan ovat avoimia ja maksuttomia yleisölle. TF:n kanssa on alustavasti sovittu illanvietosta heidän tiloihinsa, joten Otaniemessä on tiedossa kan-sainvälistä iltaohjelmaa SELL-viikon-loppuna.”

Lähde mukaan tekemään SELL-kisoja!

Vapaaehtoisena pääset hankkimaan ainutlaatuisia kokemuksia ja tapaamaan muita eurooppalaisia nuoria. Lisäksi saat ilmaiset ruokailut kisapäivinä sekä kisa-asus-teen, unohtamatta tietenkään hienoa kisatunnelmaa. Saat myös todistuksen työpanok-sestasi, joka voi olla koko kisojen pituinen tai vaikka vain yksittäinen päivä kisaviikonlo-pun aikana.

➤ Ilmoittaudu mukaan kisojen nettisivuilta [www.sellga-mes2008.com](http://www.sellgames2008.com) löytyvällä lomakkeella!

➤ Lisätietoja: tapahtuma-koordinaattori katja.arpalo@sellgames2008.com, puh. 044 561 3246.

KUKA KETÄ HÄ ???

**Voihan V
-kolumnin
kirjoittaja
Teppo Pirttioja**

Paljastamme pitkän ja hartaan odotuksen päätteeksi kuka on joka toisessa Polyteekkarissa ilmestyvän väitös-kirjatilityksen takana.

Olet kirjoittanut Voihan V -kolumnia vuodesta 2006. Kuka olet ja mistä kirjoituksesi kumpuavat?

"En ole lähtökohtaisesti mikään tieteenkijä tai kirjailija, mutta jonkinlaista tutkijahenkeä on kyllä ollut havaittavissa aina. Akateeminen ideologia puuttuu kuitenkin lähes täysin: en näkisi itseäni esimerkiksi professorina. Olen aika käytännön mies, joten väitöskirjan tekeminen on ollut todellinen haaste. Kolumnissa olen voinut käsitellä monia väitöstutkimukseen liittyviä henkisiä ja käytännön ongelmia, se on siis toiminut eräänlaisena työkaluna."

Mitä aihetta väitöstutkimuksesi käsittelee?

"En ole miettinyt vielä suomenkielistä otsikoa, mutta se voisi olla jotain tämänkaltaista: agenttitekniikalla joustavuutta prosessiautomaation valvontaan. Tutkimukseni käsittelee siis uusien ohjelmistotekniikoiden ominaisuuksien hyödyntämistä prosessiautomaation valvontasovelluksissa."

Onko valmistuminen jo näköpiirissä?

"Kaikki tahot olettavat sen tapahtuvan tänä vuonna. Luultavasti valmistun kesän jälkeen, syksyllä. Toivon saavani työn päätöksen pian, että pääsisin eteenpäinkin."

Missä kolumnikuvasi on otettu?

"Se on viime kesän Australian aavikkomatkalta, joka oli yksinkertaistettuna kymme-

nen päivän safari maastoautolla. Ruoat tehtiin tulilla ja nukuttiin taivasalla, tunnelma oli erinomainen. Otin neljä kuukautta omaa lomaa, mikä oli haaste väitöskirjan kannalta, mutta oli mukava tuntee, että on muutakin elämää. Reissu toi myös puhtia menneeseen talveen."

Mitä mieltä olet ns. tohtoritulvasta?

"Nykyinen meininki ei mielestäni oikein toimi. Se, että väitöskirjoja edellytetään tehtäväksi enemmän, ei paranna laatua. Maailman huippuyliopistoissa professoreilla saattaa olla neljä jatko-opiskelijaa, meillä luku voi olla jopa 15. Ehkä paikallaan olisi jonkinlainen arvokeskustelu, jossa pohdittaisiin esimerkiksi sitä, odotetaanko väitöskirjan olevan tutkijan opinnäytetyö vai tekniikkaa eteenpäinvievä innovaatio."

Oman elämänsä sankaritutkija

32-vuotias Pirttioja on pian tekniikan tohtori.

Meri Laitinen

Verrattuna vaikkapa tuotekehitykseen, saa toteuttaa aika lennokkaitakin ideoita ja kehittää jotain täysin uutta. Tutkijalla on myös vastuu ja vapaus omassa työssään, mikä vaatii jonkinlaista organisointikykyä, mutta on toisaalta palkitsevaa."

Miten aiot juhlia valmistumistasi?

"Velvollisuutenahan on järjestää tietynlaiset juhlat, ja tämä muodollinen puoli sitoo aika paljon samana päivänä tapahtuvaa juhlintaa. En ole ajatellut oikeastaan järjestää mitään kevytmielistä juhlintaa kavereille. Ehkä matka voisi tulla kysymykseen. Paras palkinto lienee se, että on vihdoinkin valmis!"

Meri Laitinen

Persoonallisuustesti

Paras piriste kirjoittaessa?

"Omalla kohdallani metallimusiikki ja ulkoilma. Myös hetkellinen poistuminen työn äärestä toimii usein."

Paras lounaspaikka Otaniemessä?

"TUAS-talo, koska siellä voi lounastaa työkavereiden seurassa."

Viimeksi näkemäsi elokuva?

"1408, joka oli kyllä hieman virhevalinta. Yleensä suosin hyväntuulisia toimintaelokuvia."

Miten aiot juhlia vappua?

"Nollauskännit voisi olla paikallaan. Usein on tullut käytyä myös Ulliksen brunssilla vappupäivänä."

Kansallisromantiikan mestariteoksia (S)oiva lahja – vaikkapa äidille

Polyteknikkojen Kuoro

Juha Kuivanen

Sibelius – Kuula – Madetoja – Palmgren

Polyteknikkojen Kuoron uusimmalla levyllä soivat mieskuoromusiikin klassikot suomalaisen taiteen kultakaudelta. Lisäksi kokonaisuuteen kuuluu kultakauden kuvataidetta esittelevä taidekirjanen.

Katso myyntipaikkoja: kultakausi.fi

Levyä voi ostaa myös kuoron kevätkonsertista ti 13.5. Ritarihuoneella

POLYTEKNIKKOJEN KUORO

Vaihtaripostikortti

ts.

Toisin sanoen

Salum Abdul-Rahman

Kirjoittaja harrastaa usein poikkitieteellistä kulttuuritoimintaa keskioluen äärellä.

Luulopuheita

Wapun lähestyessä teekkarit alkavat taas heräilemään kevään kiireistä. Nyt on hieno hetki huomata, että kurssikirjaakin pitäisi alkaa lukemaan, tai että jollekin kurssille on ilmestynyt pakollinen harjoitustyö, josta et syystä tai toisesta ole kuulutkaan. Pitää alkaa miettiä, miten Wapun tänä vuonna viettää: aseistautuneena haalarilla ja vappulehdillä Helsingin kaduilla ja firmojen auloissa, erinäisissä riennoissa kiltojen ja muiden yhdistysten kanssa vaiko kiroillen Maarilla, kun koodi ei käänny tai harjoitustyöt eivät tunnu etenevän.

Wappuun liittyvä teekkarimyölogia on huimaa. Joskus mietiskelen, kuiskaillevatko humanistit suljettujen oviensa takana teekkarien wappuyönä uhraavan ihmislapsia jossain Otaniemen syövereissä teknologian alttarilla. Teekkari tai

teknologian ylioppilas on kirošana, joka saa naiset juoksemaan baarissa karkuun peläten juttuja koodauksesta tai matematiikasta. Teekkari on matalaotsainen, kylmä ja epäsiivistynyt. Toisaalta harva teekkarikaan jaksaa täysin avoimin

"Teekkari on matalaotsainen, kylmä ja epäsiivistynyt."

silmin katsoa Helsingin yliopistoa; eräskin jaksoi valittaa teologeille tunnin aiheesta "tieteellistä tutkimusta ei voi tehdä teologian alalla, koska jumalaa ei ole olemassa". Lukija varmaan itse hyvin tietää, mi-

ten niemessä puhutaan kyltereistä, humanisteista ja muista.

Sattuneesta syystä olen joutunut ajattelemaan ennakkoluuloja hie-man useammin kuin moni kanssa-opiskelijani. Ei sillä oikeastaan ole väliä, miten ihmisiä jaottelee eri ryhmiin, mutta aina tuntuu yhtä typerältä, kun joku tekee sinua koskevan olettamuksen pelkästään koulutusalan, ihonvärin, sukupuolen tai seksuaalisen suuntautumisen perusteella. Moni tietää varsin hyvin, että poikkeuksia on, tai että

jokin myytti on oikeastaan valheel-linen, mutta ylläpitää siitä johdet-tua stereotypiaa siitä huolimatta. Innovaatioyliopisto ja innovaatioylioppilaskunta ovat taas nosta-neet pintaan näitä ennakkoluuloja. Ihmiset pelkäävät menettävänsä

jotain määrittelemätöntä, ja puolustusretoriikka vaatii muiden leimaamisen vanhoja stereotypioita hyödyntäen. Ei tietenkään virallisesti, mutta kuiskailaan käytävil-lä.

Innovaatioyliopiston rahoitusrat-kaisuista huolimatta uskon, että poikkitieteellinen kanssakäyminen on rikastuttavaa. Kyseinen projekti on kuitenkin leimannut innovaatio-sanana niin pahasti, ettei sitä-kään oikeastaan uskalla käyttää. Tänä wappuna olisi kiva, jos use-ampi teekkari voisi käydä ihan vain harjoituksen vuoksi juttelemassa jonkun tupsulakittoman kanssa, ihan mistä asiasta tahansa, ja ko-keilla itse, miltä poikkitieteellinen keskustelu tuntuu. Jos joku juoksee karkuun tupsulakkiasi, anna sen juosta niin kauas kuin mahdollista ja lähde itse eri suuntaan.

Polyteekkari etsii kahta toimittajaa ja taittajaa

» www.polyteekkari.fi/haku

Pelipöydän putsanneelle Nintendo Wii

Huippusuosittu pokeriturnaus Smökissä

Turnauksen järjestäjät odottivat osanottajamäärän täyttyvän parissa päivässä. Toisin kävi, turnaus tuli täyteen jo kuudessa tunnissa.

Pokeria pelataan yleensä netissä tai omissa kavereiden kesken järjestyissä peli-illoissa, koska Suomessa pokeria saa pelata rahasta vain Raha-automaattiyhdistyksen pelipöydissä. Toissamaanantaina sadalle teekkarille tarjoutui kuitenkin mahdollisuus livepelaamiseen,

kun Otapokeri-yhdistys järjesti ilmaisturnauksen Servin mökissä. Rahasta Smökissä ei siis pelattu, mutta sponsoreilta oli saatu useita palkintoja. Turnauksen voittajalle tarjolla oli Nintendo Wii -pelikonsoli. Muille hyvin sijoittuneille, jaossa oli pokeriaiheisia tuotepalkintoja. Näkyipä osanottajien käsissä sponsoroituja kuohuviinilasiisiakin. Nopea ilmoittautumistahti turnaukseen yllätti järjestäjät. Mikko Lappeteläinen yhdistyksestä sanoo, että turnaukset eivät ole jäämässä vain tähän kertaan, joten tällä kertaa rannalla jääneet voivat yrittää päästä pelipöytään toinen kerta. Turnaus järjestet-

tiin, jotta loppusyksystä perustettu yhdistys tulisi teekkareille tutummaksi. Yhdistyksellä on myös muuta toimintaa esimerkiksi pienemmän porukan, 10–20 hengen peli-illoja. Jäsenet voivat myös lainata kortteja, pelimerkkejä ja huopia omia peli-illoja varten. Turnauksen pääpalkinnon voitti tietotekniikkaa opiskeleva Esa Virtanen. Viimeisessä jaossa hänellä oli kädessään rouvapari, joka päihitti kurko-kympin. Menestystään voittaja selitti osin onnella. ”Minulla kävi turnauksen loppupuolella hirveä tuuri. Esimerkiksi finaalipöydässä keräsin kaikki kärkiparit jatkista ässiin.”

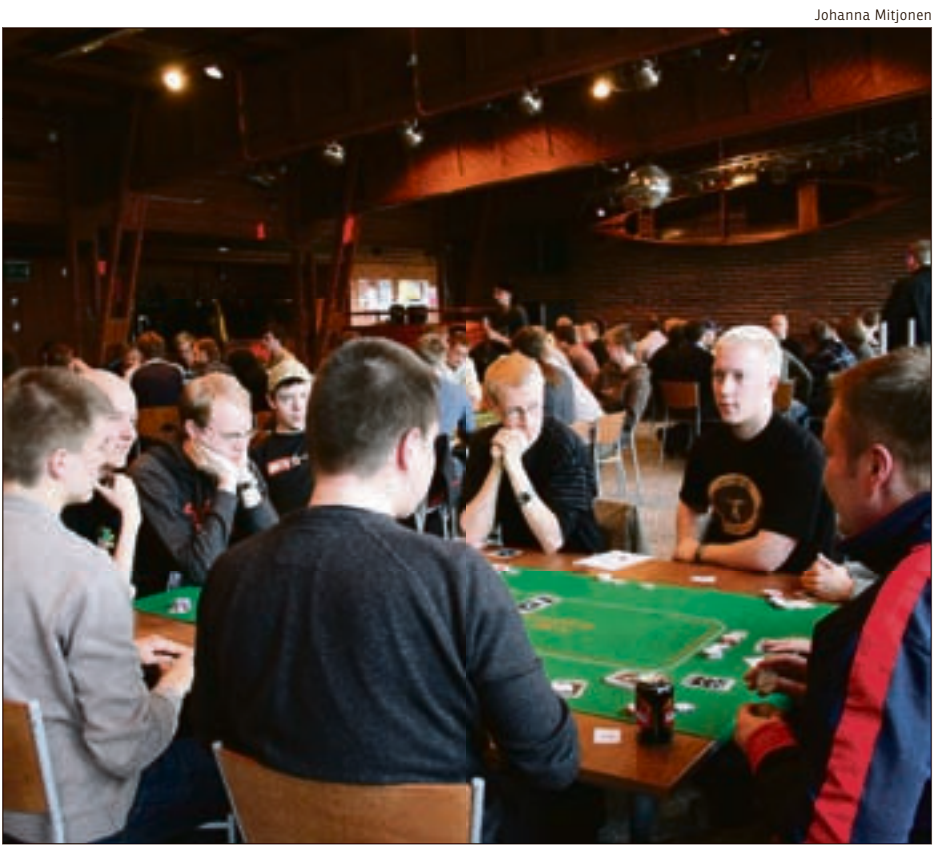
Ennen Otapokerin kilpailua Virtanen oli pelannut pokeria netissä noin 3 vuotta. Turnauksen alkupuolella kokemusta tarvittiinkin, sillä hän kertoi sinnitelleensä keskinkertaisilla ja huonoilla korteilla toiseksi viimeiseen pöytään asti. Virtanen piti Nintendo Wiitä mukavana voittona, mutta hän aikoi kuitenkin myydä sen ostaakseen toisen pelikonsolin. ”Olen jo pitkään suunnitellut Xbox 360:n hankkimista”, hän virnisti. Otapokerin järjestelyjä Virtanen kehui hyviksi, mutta hän harmitteli sitä, että tapahtumasta vastuussa olleet toimihenkilöt olivat selvästi humalassa. Johanna Mitjonen ja Tuomas Kangasniemi

Kommentti Sata miestä saunassa

Otapokerin ilmaisturnaus todisti hämmästyttävän hyvin, että poke-ri on miesten laji. En voinut välttää mielikuvalta miesten saunasta: Smökin sadasta kilpailijasta yksikään ei ollut nainen. Turnaus alkoi varovaisen oloisesti. Tunnelma oli vähän jännittynyt, ja ilmeisesti monien pelaajien mielessä kieppui pelko harmituksesta, johon tippuminen ensimmäisten joukossa johtaisi. Jännitys ei estänyt tekemästä aggressiivisia tai löysiä siirtoja, mutta alkuvaiheessa kädet pelattiin loppuun hyvin harvoin. Tämä teki tiettyjen vastapelaajien strategian seuraamisesta yllättävän hankalaa. Pari tuntia myöhemmin kortteja näki enemmän, kun pelaajia alkoi tippua liian koviksi nousevien sokkopanosten ja all-in-ve-tojen vuoksi. Myös turnauksen voittaja kävi kerran pohjilla, koska oli hävinnyt isohkon kasan rahaa muistaakseni kurko-kympillä. Ensimmäisen kahden tunnin aikana tip-

pui noin 30 pelaajaa sadasta. Neljän tunnin jälkeen mukana oli vajaat 20 henkeä, ja viimeiseen pöytään siirryttiin reilun 4,5 tunnin aktiivisen pelaajan jälkeen. Finaalia en seurannut lukuun ottamatta aivan ratkaisukäsiä, sillä monien muiden poistippuneiden tavoin viihdytin itseäni läiskimällä korttia epävirallisissa pöydissä sivummalla. Omassa pelissäni olen tyytyväinen siihen, että kärsivällisyyteni riitti. Enimmäkseen turnaus oli kituuttamista, jossa täytyi hillitä itsensä tekemästä tyhmiä valintoja huonoilla korteilla. Onnistuinkin sinnittelemään sijalle 27, vaikka sain todella hyvän käden vain kerran. Vähän ennen tippumistani tuplasin pelimerkit helposti kurkoparilla bluffia vastaan. Sitä ennen olin saanut kolme pientä voittoa kohtuullisilla korteilla ja korvannut sokkopanoksiin menetettyä rahaa. Aivan lopussa ässä-kympit ja kurko-jätkät kääntyivät kuolemaksi. All-in näillä korteilla ei välttämättä ollut virheellinen valinta, koska rahaa oli pakko yrittää repiä jostakin. Molemmilla kerroilla vastustajalla oli kuitenkin parempi kikkari.

Tuomas Kangasniemi

Livepelaaminen voittaa mennen tullen tunnelmassa nettipokerin.

Tutalaiset loistivat TIMES-kilpailussa

Neljän hengen otaniemeläisjoukkue voitti Karlsruhessa 31.3.–5.4.2008 järjestetyn Tournament in Industrial Management and Engineering Skills -kilpailun. Voitto oli jo kolmas perättäinen Otaniemeen.

European Students of Industrial Engineering and Management -opiskelijajärjestön vuosittain järjestämään TIMES-kilpailuun osallistuu yli tuhat tuotantotalouden opiskelijaa Euroopan teknillisistä korkeakouluista. Kilpailussa joukkueet ratkovat tuotantotalouteen liittyviä case-ongelmia tiettyjen aikarajojen puitteissa ja esittelevät ratkaisunsa professoreista ja elinkeinoelämän edustajista koostuvalle raadille. Otaniemeä edustivat Anni Hietaniemi, Sebastian Knight, Ilmari Ollila ja Tuomo Pesonen. Joukkueen taival kohti voittoa alkoi jo viime marraskuussa TKK:n tutalaisten pai-

kalliskarsinnasta, josta matka jatkui helmikuiseen semifinaaliin Portoon. Saksassa järjestettyyn finaaliin tiensä selvitti otaniemeläisten lisäksi viisi joukkuetta. ”Finaalissa oli kaikkiaan kolme casea, ja yhtä casea oli aikaa pohtia 3,5 tuntia. Tämän jälkeen ratkaisu piti esittää 20 minuutissa, minkä jälkeen tuomariston kysymyksiin vastaamiseen oli 10 minuuttia. Aikapaine on siis keskeisessä roolissa tämän tyyppisissä caseissa”, Pesonen kertoo. ”Sijoituimme kahdessa casessa ensimmäiseksi ja yhdessä jäljimme niukasti kakkoseksi Lundin joukkueelle.” Pesosen mukaan tuomarit arvostivat erityisesti joukkueen esiintymistaitoa, luovaa ongelmanratkaisukykyä ja taitoa esittää ratkaisu loogisesti. ”Itse koimme vahvuutenamme olevan ennen kaikkea rento tiimihenki. Casen ratkominen tuntui aina enemmän hauskanpidolta kuin vakavalta kilpailulta, ja yhteisymmärrys ratkaisusta löytyi ilman kinastelua”, hän arvioi. Voittoa juhlittiin tietenkin antaumuksella: ”Tulokset julkistettiin Karlsruhen linnassa järjestetyssä gaalailallisella, jossa bileet jat-

Voitonhuumassa Tuomo Pesonen (vas.), Sebastian Knight, Anni Hietaniemi ja Ilmari Ollila. Ruotsalaiset (taustalla) eivät ole hyviä häviäjiä.

kuivat luonnollisesti aamuyölle asti. Aluksi tunnelma oli vähän virallinen, kun paikalla oli runsaasti myös yritysten, yliopiston ja Karlsruhen kaupungin edustajia, mutta illan edetessä kansainvälinen juhlakansa päästi vaihteen vapaalle”, Pesonen kertoo. Joukkueen kisaviikko huipentui paikalliseen erikoisuuteen, ratikabileisiin: ”Yli 200 opis-

kelijaa oli sulloutunut yhteen raitiovaunuun, ja bileet oli aika tiiviit. Jossain vaiheessa porukka innostui pomppimaan tasajalkaa ratakassa, jolloin itse raitiovaununkin alkoi heilua samaan tahtiin.”

Meri Laitinen

VAIN VAIKUTTAMALLA

VOIT VOITTA

Teksti Johanna Mitjonen
Kuvat Antti Kokkola

Mantraa yhteiskunnallisesti passiivista nuorista kuulee kaikkien vaalien alla. Nuoret eivät löydä tietään vaaliurnille, eivätkä tunnista poliittisten puolueiden eroja. Yhdysvaltojen syksyllä valittavasta presidentistä ollaan joukolla kiinnostuneita, kun taas syksyn kunnallisvaaleista ei kukaan jaksaa keskustella. Vain viihteellisesti tarjoiltua politiikka joku jaksaa lukea, **Ilen** sekoiluista osaa koululainenkin vääntää vitsin.

Puoluepolitiikka tuntuu monesta vaikealta hahmottaa, harva osaa selittää kuinka parlamentarismi isänmaassamme toimii. Tämän päivän parikymppiset joutuvat kuitenkin kohtaamaan elinaikanaan useampaan otteeseen talouskasvun taittumisen, suurten ikäluokkien eläkkeiden maksun ja kasvavan määrän ympäristöongelmia. Yhteiskunnasta on pakko kiinnostua.

Masentavaa. Luontoliitossa sivarina ja Vihreissä teekkareissa vaikuttava toisen vuoden informaatioverkostojen opiskelija **Teemu Meronen**, 20, sanoo ettei yhteiskunnasta

ole mikään pakko olla kiinnostunut. ”Itse kuitenkin haluan tietää millaiseen yhteiskuntaan kuulun ja myös vaikuttaa siihen. Silloin ei tarvitse vain sopeutua siihen miten muut tekevät vaan voi itse olla se pieni signaali, jolla on potentiaalia muuttaa tulevaisuutta.”

Fysiikkaa ja tietotekniikkaa opiskeleva **Lasse Kärkkäinen**, 24, vastaa samoin. ”Mielestäni yhteiskunnasta ei tarvitse olla kiinnostunut. Kukin valitsee itse omat arvonsa, joiden mukaan elää, enkä näe miksi yhteiskunnallisten asioiden välttämättä tarvitsisi jokaista kiinnostaa, vaikka ne kaikkia muodossa tai toisessa koskettavatkin.” Lasse sanookin, ettei ole kovin kiinnostunut yhteiskunnallisista asioista. Tähän nähden hänellä on kuitenkin varsin suoraviivaisia mielipiteitä: kirkko ja valtio tulisi erottaa toisistaan, joukkoliikenne muuttua maksuttomaksi ja ruotsi muuttua saamen kaltaiseksi vähemmistökieleksi. Toisaalta Lassen ajatuksiin elämästä on helppo samaistua. ”Enimmäkseen sanoisin olevani kiinnostunut siitä, että valmistun 2010 mennessä, vanhan tutkintojärjestelmän mukaan ja että saan säästettyä asuntolainaan vaadittavat 10 prosenttia

mahdollisimman pian.”

Olisipa mukava keskittyä rakentamaan vain omaa taloudellisesti turvattua elämää. Mutta jos kukaan ei tee mitään Itämerelle, eivät lapsemme laita sinne enää varvastakaan, kuten Jacques Cousteau 1980-luvulla ennusti.

Otaniemen Keskustaopiskelijoissa vaikuttava sekä TKK:n jatko-opiskelija ja matematiikan ja systeemianalyysin laitoksella assistenttina työskentelevä **Johanna Tikanmäki**, 25, painottaa että yhteiskunta olemme me kaikki yhdessä. ”Yhteiskunta sanelee aika paljon raameja ja pelisääntöjä tälle elämälle. Minä koen, että haluan vaikuttaa elämästäni ja elinolosuhteistani tehtäviin päätöksiin. Tai vähintään olla niistä tietoinen.”

Hyvä. Edes jotakin yhteisöllisyyden suuntaan. Vai onko vain se mitä ihminen yksilötasolla yhteiskunnasta ajattelee olennaista? Joukkoliikkeiden aika taitaa todellakin olla ohi. Samalla menetetään kuitenkin myös jotakin yhteisöllisyyden voimasta. Bändi ei huomaa yhtä yleisön joukossa sytytettyä stendaria, mutta satojen musiikin tahtia myötäilevien liekkimeren kyllä.

YKSI SAI KOTOAAN MAL-
LIN YHTEISKUNNALLI-
SEEN VAIKUTTAMISEEN.
TOINEN SANOI OL-
LENSA PIENESTÄ PITÄ-
EN KIINNOSTUNUT SIITÄ
MINKÄLAISESSA MAAIL-
MASSA OIKEIN ELÄMME.
KOLMAS, ETTEI PUO-
LUEPOLITIikka VOISI VÄ-
HEMPÄÄ KIINNOSTAA,
MUTTA ÄÄNESTÄÄ KUI-
TENKIN AINA. OVATKO
HE LÄPILEIKKAUS SII-
TÄ, MITÄ TEEKKARIT
YHTEISKUNNALLISISTA
ASIOISTA AJATTELEVAT?

Lasse sanoo äänestävänsä aina ja mahdol-
lisuuksien mukaan oikeana vaalipäivänä, ei
ennakkovaalissa.

PIRAATTIPUOLUE NOSTAA PÄÄTÄÄN

Meronen kertoo jo lapsena pohtineensa millaisessa maa-
ilmassa oikein elämme. Kiinnostus yhteiskunnan tulevai-
suutta ja ympäristöasioita kohtaan saikin hänet toimimaan
erilaisissa järjestöissä. Hän kertoo innostuneensa politiikasta
oivaltaessaan, että merkittävä osa yhteiskuntamme pää-
töksistä tehdään juuri puoluepolitiikan kautta. "Olemalla
mukana puoluepolitiikassa pääsee vaikuttamaan tärkeisiin
asioihin tehokkaasti", hän tiivistää. "Valitettavasti moni-
la on yhä pelko leimautumisesta puolueeseen liittymisen
yhteydessä. Joidenkin mielestä puolueeseen liittyminen
tarkoittaa, että ei enää tarvitse itse ajatella mitään. Tämä
ei todellakaan pidä paikkaansa. Minä esimerkiksi olen juu-
ri siksi Vihreiden jäsen, että haluan vaikuttaa siihen mitä
asioita puolue ajaa."

Meronen on valinnut toimimisen sekä järjestössä että
puolueessa. Hän sanoo suurimman eron näiden kahden
välillä oleva siinä, että järjestöt ajavat enemmän yhtä asi-

TKY PYSYY LESTISSÄÄN

TKY EI JULKAISE YHTEISKUNNALLISIA KAN-
NANOTTOJA, VAAN PIDÄTTÄYTYY KOMMEN-
TOIMAAN VAIN OPISKELIJOIDEN ASIOIHIN
LIITTYVIÄ ASIOITA.

TKY:n hallituksen puheenjohtaja **Christian
Peltonen** kommentoi yhteiskunnallisten
kannanottojen puuttumista TKY:n toimin-
nassa sanomalla, että hallitukseen lähde-
tään edistämään teekkareiden asiaa, ei vaikuttamaan
yhteiskunnallisiin ilmiöihin tai rakentamaan poliittista
uraa. Hän viittaa myös edustajiston toimintaan. "Meil-
lä edustajisto on paikka, jossa päätetään teekkareiden
asioista yhteinen intressi mielessä. TKY:n edustajistos-
sa ei ole ollut tarvetta rakentaa olematonta intressien
vastakkainasettelua tuomalla mukaan puoluepoliitti-
sia intressejä." Lopuksi Peltonen myös toteaa historian
tuovan nykytilanteeseen perspektiiviä. "Oman maus-

Johanna sanoo äänestävänsä aina valtiolli-
sissa, kunnallis- ja europarlamenttivaaleissa.
Aivan kaikissa mahdollisissa vaaleissa hän ei
ole äänestänyt. "En esimerkiksi käy kaikkien
niiden yhdistysten, joiden jäsen olen, yleisissä
kokouksissa."

aa, kun taas puolueessa on otettava koko yhteiskunta huo-
mioon. Ennen Luontoliitossa sivarina toimimista hän on
ollut Prometheus-leireillä apuohjaajana sekä järjestämässä
Nuorten filosofiatapahtumaa. "Olen halunnut antaa oman
työpanokseni mielestäni tärkeälle työlle ja toiminta on tie-
tenkin ollut todella mukavaa, ei sitä muuten tulisi tehtyä.
Elämän varrella on tullut oltua mukana sekalaisesti myös
eri ympäristöjärjestöjen kampanjoissa, koska niiden ajamat
asiat ovat tuntuneet tärkeiltä."

Kärkkäinen sanoo, ettei katso olevansa erityisen kiin-
nostunut yhteiskunnallisista asioista, varsinkin puoluepo-
liitiikan hän näkee ongelmallisena. "Yksikään parlamentti-
puolueista ei aja asioita, joita toivoisin." Vaikka perinteinen
parlamentarismi saa Kärkkäiseltä rukkaset, seuraa hän kui-
tenkin kiinnostuneena mitä Piraattipuolueesta on muotou-
tumassa. "Seuraan mielenkiinnolla syntykö siitä se, mitä
Tietoyhteiskuntapuolueesta odotin. Ei siis yhden asian
puoluetta, vaan laaja-alaisesti yhteiskuntaa uudistava,
myös alle 40-vuotiaisiin vetoava puolue. Toivon mukaan
tietynlainen aktivaattori, jolla saataisiin nuoret osallistu-
maan politiikkaan."

Vuonna 2006 perustetun, mutta jo nyt kuopatun Tieto-
yhteiskuntapuolueen keskeiset teemat olivat tietoyhteis-
kunta ja sen kehittäminen. Piraattipuolue on taas julista-
nut toimivansa perinteisen oikeisto–vasemmisto-akselin
ulkopuolella. Puolueen ajatuksena on suojata yksityisyys
tietotekniikalta, edistää tietoa, kulttuuria ja tutkimusta
vapauttamalla niitä rajoituksista ja parantaa digitaalisen
median kuluttajansuojaa.

Vaikka Kärkkäinen sanoo, etteivät sensuuriasiat ole hä-
nen sydäntään lähellä, oli hänellä oma lusikkansa kuukau-
den takaisessa sopassa, jossa opiskelijoiden sivuja suljettiin
niiden sisältäessä *Lapsiporno.info*-sivulla ollutta materi-
aalia. Hän olikin toinen opiskelijoista joka joutui asian tii-
moilta "TKK:n tietohallinnon hampaisiin", kuten hän itse
kuvaavasti sanoo. Nyt Kärkkäistä on ohjeistettu olemaan
laittamatta kotisivuilleen minkäänlaista poliittista materi-
aalia. "Siinä ei kohdallani ollut sen kummempaa kuin peri-
aate siitä että, jos jotakin sensuroidaan, teen siitä kopion.
Sitä varmemmin mitä innokkaammin sensuuria yritetään
harrastaa."

teensa kriittisyyteen tuo myös villi 1970-luku, joka ei
välttämättä ole kovin kovassa suosiossa."

Merosen mielestä TKY:ssäkin voitaisiin olla yhteis-
kunnallisesti äänekkäämpiä. "Ylioppilaskunta voisi
ottaa kantaa esimerkiksi asioihin, jotka ovat teekka-
reille läheisiä ja joista löytyy asiantuntemusta kou-
lutuksen puolesta valtavasti." Tikanmäen mielestä
TKY on viime vuosina linjannut esimerkiksi metrosta
suoraviivaisesti. Hänen mielestään TKY voisi harkita
laajempaa kannanottolinjaa opiskelijoiden elämään ja
tulevaisuuteen laajasti liittyvissä kysymyksissä. Mero-
nen ja Tikanmäki tuumivat, että jotkin tekniset, tiet-
tyä asiantuntijuutta vaativat kysymykset voisivat sopia
kannanoton aiheiksi. "Toki rajanveto on aina vaikeaa,
mutta nykyinen täysi hiljaisuus on minusta huono lin-
ja", Tikanmäki sanoo. Kärkkäisen mielestä teekkarit
ovat useimmissa asioissa mielipiteiltään hajallaan.
"Kuitenkin Otaniemeä tai opiskelijoita yleensä kosket-
tavissa asioissa kantaa voitaisiin ottaa, esimerkkeinä
länsimetro, opintotuet ja erityisesti TKK:n toiminta ja
sen avoimuus."

Johanna Mitjonen

PUOLUEKOKOUS HIEKKALAAATIKOLLA

Johanna Tikanmäki taas on kasvanut ympäristössä, jossa
yhteiskunnallisten kysymysten pohtiminen on ollut luon-
teva osa elämää. Hän kertoo mallin yhteiskunnallisten asi-
oiden pureskelemiseen tulleen hyvin läheltä, omalta isältä.
Isä on ollut niin kauan kuin hän muistaa kunnanvaltuustos-
sa ja sen myötä puoluetoiminnassa mukana. Myös hänen
muut sukulaisensa, esimerkiksi isoisät ja tati olivat hänen
ollessaan lapsi, aktiivisesti mukana vaikuttamassa yhteis-
kuntaan. "Muistan jo melko nuorena istuneeni kokouksessa
värityskirjan ja palapelin kanssa. Naapurin lapsilla oli vähän
samantyyppinen tilanne, joten leikimme sitten aikuisten
suureksi huviksi kokousta puolitekoisessa leikkimökissä."
Hän tuumiikin, että tästä ei ollut enää pitkä matka siihen,
että hänelle itselleen muotoutui näkemyksiä, joita on ha-
lunnut olla edistämässä.

Tikanmäki on malliesimerkki aktiivisesta teekkarista.
Hän on ollut mukana omassa killassaan, ammattiaineker-
hossa ja vaikuttamassa Teekkarikylän asioihin. Otaniemen
alueella toimivaan Keskustan Opiskelijaliiton paikallisyh-
distykseen Tikanmäki liittyi 2003. Keskustan hän sanoo
valinneensa puolueekseen aatteen takia. "Kasaa valmiita
vastauksia keskustalaisuuden syvimmästä olemuksista ei
välttämättä ole, ja monet ilmeisesti kokevatkin sen haas-
tavaksi. Minulle olennaista keskustalaisessa ajattelussa on
mahdollisuus menestyä kuitenkin unohtamatta alkiolais-
ta köyhän asiaa ja perusturvaverkkoa. Tämä on selvä ero
kanssapuolueisiin oikealla ja vasemmalla." Ylioppilaskun-
nan edustajistoon hänet pyydettiin myös mukaan. Ehdolla
ja valittuna hän on aina toiminut Keskeisten teekkarien
listalla.

Syksyllä hän onkin asettumassa kunnallisvaaliehdok-
kaaksi. Lopullisena suuntana onkin sitten varmasti edus-
kunta? "Koskaan ei varmaan pidä sanoa 'ei koskaan'. Olen
kuitenkin syrjästä katsellut kansanedustajien työtä, eikä
asema minusta ainakaan tällä hetkellä vaikuta kovin tavoit-
telemisen arvoiselta. Töissä ollaan — paitsi eduskunnassa
ja varsinaisissa töissä — aina astuttaessa kotiovesta ulos,
eikä se kotiovien sisäpuolinenkaan elämä täysin turvassa
julkiselta riepottelulta ole. En usko, että nahkani on, aina-
kaan vielä, tuollaiseen riittävän vahva."

Teemu kertoo äänestäneensä kaikissa vaaleis-
sa, joissa hän on ollut äänioikeutettu ja aikoo
jatkaa samalla linjalla.

NUKKUJIA HERÄTTELEMÄSSÄ

Eivätkö yhteiskunnallisesti passiiviset ihmiset sitten ansaitse potkua takalistoonsa? Onko vapaamatkustaminen edes vaihtoehto, kun tulevaisuudessa ei häämötä mitään muuta, kuin vastuunottoa yhteiskunnasta? Mitä haastattelavat haluaisivat tällaisille ihmisille sanoa? ”Sen kun olet passiivinen ja jätät äänestämättä”, Meronen sanoo. ”Valinta on sinun. Ota kuitenkin huomioon, että silloin valta keskittyy niille, jotka ovat aktiivisia ja äänestävät. Nykyisellään valta keskittyy aivan liikaa ihmisille, jotka eivät ymmärrä hyvin edes nyky-yhteiskuntaa, saati sitten että osaisivat katsoa tulevaisuuteen esimerkiksi 50 vuoden tähtäimellä. Äänestämällä, seuraamalla yhteiskuntaa ja ennen kaikkea miettimällä itse sitä millaisessa maailmassa haluaa elää, voi vaikuttaa paljonkin.”

Kärkkäinen on Merosen kanssa samoilla linjoilla. ”Jos katsoit olevasi tyytyväinen kaikkeen, niin siitä vaan — näemmä muut osaavat äänestää hyvin puolestasi. Jos näet epäkohtia, on tehokkain tapa vaikuttaa suora politiikkaan osallistuminen tai ainakin vallassa olevien kanssa keskustelu, mutta kyllä äänestämällä voi vaikuttaa. Esimerkiksi **Jyrki Kasvi** ei olisi päässyt eduskuntaan ilman Otaniemestä tulleita ääniä. Yleisesti ottaen alalla kuin alalla pääsee pitkälle sinnikkäästi asian eteen työskentelemällä ja viittseliäisyydellä. Tämä koskee myös politiikkaa.”

Tikanmäki haluaisi myös herätellä nukkuvia äänestäjiä. ”Oletko kaikin puolin tyytyväinen siihen, miten muut sinua koskevista asioista päättävät? Jos olet, niin mikäpä siinä. Jos et, kannattaa ehdottomasti miettiä omia vaikutuskeinoja. Jos itse ei halua astua tulilinjalle, niin aina voi olla yhteydessä niihin, jotka on päättäjiksi valittu. Heillä on yleensä korvat auki perustelluille näkemyksille.”

BANDEROLLI VAI ÄÄNESTYSLIPUKE?

Keski-ikäisten paukutellessa ahkerasti äänestyshuoneistojen ovia, eduskunta ukkoutuu ja akkautuu. Nuoret ovatkin lähteneet vaikuttamaan marginaaleihin. Nuorison kansalaisvaikuttaminen näkyy Internetissä ja mielenosoituksissa. Nykyindividualistinuori meuhkaa sähköisesti niin että näppis laulaa tai räntäsateessa räkäposkella oman asiansa puolesta. Mutta saako tätä kautta aikaan muutoksia?

Merosen mielestä ei ole yhtä parasta tapaa vaikuttaa. ”Kannattaa vaikuttaa siellä, missä se tuntuu itsestä parhaalta. Erilaiset nuoriso- ja kansalaisjärjestöt ovat suosittuja suomalaisten keskuudessa ja netti tarjoaa yhä useammalle mahdollisuuden osallistua. Myös mielenosoitukset ovat

”RATIONAALISET TEEKKARIT HAKEVAT YHTEISKUNNALLISISSA KYSYMYKSISSÄ JONKINLAISTA OBJEktiIVISESTI PARASTA RATKAISUA.”

säilyttäneet mielenkiintonsa. Esimerkiksi opintotukien korotusta vaativassa mielenosoituksessa oli valtavasti ihmisiä mukana ja nettisensuuria vastustava mielenosoitus veti myös hyvin väkeä.”

Kärkkäinen on paljon skeptisempi. ”Internet-adresseilla ei ole ikinä ollut minkäänlaista vaikutusta mihinkään, eikä mielenosoituksillakaan valitettavasti juurikaan vaikutusta

ole. Monet opiskelijat varmaankin muistavat opintotuen korotusta vaatineen suurmielenosoituksen. *Hesarissa* taisi sen jälkeen olla pilapiirros köyhistä opiskelijoista pähkäilemässä, että pitäisikö juoda latte vai cappuccinoa.”

Tikanmäki muistuttaa, että Internetin keskustelufoorumeilla ei ole juurikaan merkitystä päivänpolitiikassa. ”Niitä foorumeita on jo pelkästään niin paljon, ettei kaikkea keskustelua kukaan ehdi seurata.” Hänen mielestään tehokkainta olisikin pyrkiä vaikuttamaan puolueen kautta. ”Esimerkiksi Otaniemen Keskustaopiskelijoiden kannanotto painaa varmasti monen keskustalaisen päättäjän silmissä enemmän kuin satunnaisen yksittäisen kansalaisen yhteydenotto, saati sitten saman kansalaisen valitusvirsi *Suomi24:n* keskustelupalstan syövereissä.”

TEKKARI POHTII ASIAKYSYMYKSIÄ

Polyteekkarissa on ollut keväällä kolumneja teekkareiden yhteiskunnallisesta passiivisuudesta. Mitä mieltä haastateltavat tästä ovat? ”Eivät teekkarit ainakaan liikaa puhu yhteiskunnallisista asioista”, Meronen sanoo. ”Kyllä moneltakin löytyisi sanottavaa eri asioihin, mutta kulttuurimme ei ehkä rohkaise tarpeeksi keskusteluun ja osallistumiseen. Teekkarit ovat esimerkiksi hyvin vihreitä, viime eduskuntavaaleissa Vihreät saivat Otaniemestä 32,1 prosenttia äänistä, mutta silti kovin moni ei tuo vihreyttään aktiivisesti esille.”

Kärkkäisen mielestä väite teekkareiden passiivisuudesta ei pidä paikkaansa. ”Useimmat teekkarit tuntuvat olevan hyvinkin kiinnostuneita yhteiskunnallisista asioista kuten opintotuen suuruudesta, tiedostojen vapaasta kopioinnista, pakkoruotsista, YLEn HDTV-lähetysistä ja vaikka mistä. Todellinen ongelma on, ettei ole puoluetta, jota äänestää.” Hänen mielestään Suomessa äänten jakamiseen käytetty d’Hondtin menetelmä on ongelmallinen, koska siinä äänestäjä ei voi valita, kenelle äänensä antaa. ”Käytännössä kohteena on aina puolue, eikä yksittäinen ehdokas, jolla sinänsä saattaisi olla ne oikeat mielipiteet esimerkiksi vaalikoneen perusteella.”

”Minusta tuntuu enneminkin siltä, että kaikki teekkarit eivät aivan täysin ymmärrä yhteiskunnallisen päätöksenteon dynamiikkaa”, Tikanmäki sanoo. ”Rationaaliset teekkarit hakevat yhteiskunnallisissa kysymyksissä jonkinlaista objektiivisesti parasta ratkaisua ymmärtämättä, että sellaista ei ole, vaan ratkaisujen vertailu on aina näkökulmakysymys, riippuvainen hyötyfunktion valinnasta. ’Objektiivisen totuuden etsinnässä’ ei sitten ehkä koeta tarvittavan teekkarin panosta ja sen takia yhteiskunnalliset asiat voi jättää vähän vähemmälle huomiolle omalta kohdalta.”

TEKKARILLA ON VARAA VALITA

TEKKARILLE ON TARJOLLA MONIA YHTEISKUNNALLISIA JÄRJESTÖJÄ, JOISSA TOIMIA. VALITA VOI POLIITTISTEN RYHMITTYMIEN LISÄKSI TIETTYJEN TEEMOJEN PUOLESTA TOIMIVIEN YHDISTYSTEN VÄLILTÄ, LIITTYÄ VOI ESIMERKIKSI LÄHIRUOKAA SUOSIVAN POTAATIN RIVEIHIN. JÄSENVÄRVÄYS KAIKKIEN YHDISTYSTEN KOHDALLA TAPAHTUU TYYPILLISESTI SYKSYLLÄ KAMPUSRIEHASSA.

Ihmisoikeusasioista kiinnostuneelle teekkarille samanhenkistä seuraa löytyy Ota-Amnestyssa. Siellä aktiivisia jäseniä on kymmenen, infolistalla 171 lisää. ”Toivomme ja uskomme, että infolistalla olijoista joku aina aktivoituu jossain vaiheessa”, **Suvi Weckman** yhdistyksestä kertoo. Yhdistyksellä on Amnestyn Suomen osaston kampanjatempauksia Otaniemessä, esimerkiksi kidutuksen vastaisen päivän nokkahuilukidutus joko täällä tai Tapiolassa.

Ympäristöasioista kiinnostuneille on tarjolla Otaniemen ympäristöseura. Siihen kuuluu reilut kaksikymmentä jäsentä. Yhdistyksen toiminta sisältää sauna- ja keskusteluitoja eri ympäristöteemoista sekä retkiä luonnon helmaan.

Puolueilla on Otaniemessä yhdistyksiä, mutta yliopilaskunnan edustajistossa puolueet eivät ole vahvasti esillä. Otaniemen keskustaopiskelijoihin kuuluu 27 varsinaista jäsentä. Varapuheenjohtaja Johanna Tikanmäki sanoo, ettei puoluepolitiikka näy edustajistossa. ”Sen sijaan

edaattoreiden, niin poliittisiin ryhmiin kuuluvien kuin muidenkin, puheenvuoroista ja äänestyskäyttäytymisestä poliittisissa kysymyksissä pystyy kyllä päättämään aika paljon kunkin edaattorin poliittisista näkemyksistä. Toiset ovat kertoneet niistä äänestäjilleen etukäteen, mutta suurin osa ei — minun mielestäni valitettavasti.”

Vihreissä teekkareissa jäseniä on 20 ja määrä kasvaa koko ajan. Yhdistyksen puheenjohtaja Teemu Meronen kuvaa tyypillistä jäsentä: ”Sellaiseksi kuin teekkari yleensä: ei tyydy luutuneisiin käsityksiin, vaan pyrkii löytämään uusia ratkaisuja ja ennen kaikkea toimii pelkän puhumisen sijasta. Tästä esimerkkinä Vihreiden teekkareiden perustama Otaniemen kierrätyskeskus. Merosesta puoluepolitiikka voisi näkyä edustajistossa enemmänkin. ”Mielestäni puoluepohjaisilla edustajistoryhmillä on selkeämpi perusta päätöksenteolle kuin killoilla ja alayhdistyksillä.”

Demarit näkyvät Otaniemessä yhdistyksenä nimeltä Otaniemen opiskelijademarit eli Oodi. Aktiiveja yhdistyksessä on muutamia, rivijäseniä toistakymmentä. Puheenjohtaja **Johannes Erra** määrittelee tyypillisen jäsenen uskovan pohjoismaisen hyvinvointivaltion uudistumiseen teknologian edistyksen kautta. Myös hän sanoo puoluepolitiikan näkyvän vähänlaisesti edustajistossa. ”Ihmiset hahmottavat TKY:n edustajiston toimintaa enemmänkin kiltojen ja muiden puoluepoliittisesti sitoutumattomien viitekehysten kautta. Olisi kuitenkin tärkeää, että myös TKY:ssä tiedostettaisiin poliittisten valintojen merkitys kaikessa päätöksenteossa. Sen tietoisuuden kasvattamisessa Oodilla ja muilla poliittisilla yhdistyksillä on vielä paljon yhteistä työnsarkaa.”

Viime syksynä Oodi kärsi rankan vaalitappion, eikä saanut edustajistoon yhtään edustajaa. Mistä tämä johtui? ”Sosialidemokratian kannatus itsessään tuskin on Otaniemessä aiemmasta merkittävästi laskenut. Oodin jäsenistä vain osa on SDP:n jäseniä, mutta puolueen vaalitappio eduskuntavaaleissa saattoi silti passivoida aiempaa äänestäjäkuntaamme. Poliittinen sitoutuminen ei ainakaan tällä

hetkellä kiinnosta teekkareita edes siinä määrin kuin aiemmin. Poliittisten aktiivien vähentyessä myöskään listaa ei saatu entisen pituiseksi, ja henkilökeskeisissä vaaleissa ehdokkaiden määrä on usein melko suoraan verrannollinen listan saamaan kokonaisuäänimäärään”, Erra vastaa.

Kokoomuksella on teekkareiden keskuudessa vankka kannatus. Paljon kertoo se, että edustajistoryhmistä viidellä ryhmittymällä on etuliitteenään sana oikea. Kokoomusteekkareiden sivuilla kuitenkin kerrotaan, että osa Oikeista Teekkareista on Kokoomusteekkareiden jäseniä, mutta suurin osa on puoluepoliittisesti sitoutumattomia.

Tarkkaa jäsenmäärää yhdistyksestä ei sanota, mutta jäseniä vakuutetaan olevan paljon. Kokoomusteekkarit kuuluvatkin Kokoomusopiskelijoiden suurimpiin yhdistyksiin. Yhdistys tuntuu olevan myös piirun verran aktiivisempi jäsenten houkuttelussa. ”Kun kampuksella tapahtuu, Kokoomusteekkarit ovat paikalla. Parhaiten uusia jäseniä houkutellaan näyttämällä kaikille, kuinka hauskaa voi hyvässä ja fiksussa seurassa olla. Sitsien ja saunailtojen ohella meillä on tapana pitää kahviständiä päälafkalla aina silloin tällöin”, **Atte Harjanne** yhdistyksestä kertoo. Tyypillistä jäsentä Harjanne kuvaa entiseksi tai nykyiseksi aktiiviksi, sillä usein uudet jäsenet löytävät itsensä nopeasti hallituksesta tai toimarin pestistä. ”Lisäksi tyypillinen jäsen on tietysti itsenäinen ajattelija, valveutunut keskustelija, fiksi ja lähes aina oikeassa.”

Puoluepolitiikan näkymisestä edustajistossa Harjanne toteaa seuraavaa: ”Edustajiston käsittelemät asiat eivät juurikaan liity suoraan puoluepolitiikkaan. Siksi edustajiston kokoomusteekkarit löytyvät lähinnä Oikeitten teekkarien riveistä eivätkä omana ryhmänään. Puoluepolitiikan puuttuminen suoraviivaistaa TKY:n päätöksentekoa. Kääntöpuolena on kuitenkin se, että esimerkiksi hallitus rakennetaan henkilöiden eikä tavoitteiden ympärille, jolloin toiminta on pohjimmiltaan reagoivaa eikä ennakoivaa.”

Johanna Mitjonen

Telehpy perustettiin vuonna 1996, jotta TKK:n ei-heterot pystyisivät löytämään samankaltaisia ihmisiä ja vertaistukea. Nyt Telehpyn kuuluu noin 40 jäsentä, mikä on tosin vain pieni osa kaikista TKK:n homoista. Jussi ja Julius ovat hyvin perillä TKK:n opiskelijoiden asenteista homoja kohtaan. Telehpyn Otasuunnistus-rastilla ja Kampusrieha-ständeillä phuksit ovat suhtautuneet homoihin enimmäkseen ihanan kiinnostuneesti ja suvaitsevaisesti.

Telehpyn välttämättömyys onkin vähentynyt sitten sen perustamisen, koska rivi-kiltalaiselle ei enää ole juuri väliä harjoittaako kiltakaveri miesten- tai naistenvälistä rakkautta. ”Ainakin Tietokillassa ollaan jo valmiiksi sen verran omituisia, ettei niitä haittaa, jos joku on seksuaalisesti erilainen. Ne on vaan, että ahaa”, Julius valaisee omia kokemuksiaan ja jatkaa: ”Muissa killoissa voi olla vähän vaikeampaa, mutta ainakin fyysikot ja tikkiläiset ovat yleisesti sen verran friikkiä porukkaa, ettei ne kummastele mitään.” Vanhemmassa sukupolvessa ollaan toki varautuneempia, koska homous ei ole pitkällä aikavälillä ollut yhtä esillä.

”Sanotaan niin, että TKK:lla, jossa keskimääräinen äö on yli 120, homous ei vaikuta mihinkään. Sitä kokee koko ajan, että on niin fiksussa seurassa ja ihmiset osaavat ajatella omilla aivoillaan. Joskus jos erehtyy tapaamaan jotain vanhoja yläastekavereita, niin huomaa eron — ei sellaisten ihmisten kanssa tule vietettyä aikaa sen pahemmin”, Julius pohtii. TKK:lla ja pääkaupunkiseudulla tulee miesten mukaan sokeaksi sille, ettei kaikkialla välttämättä ole yhtä rentoa. Eikö meidän homoillamme todellakaan ole ongelmia?

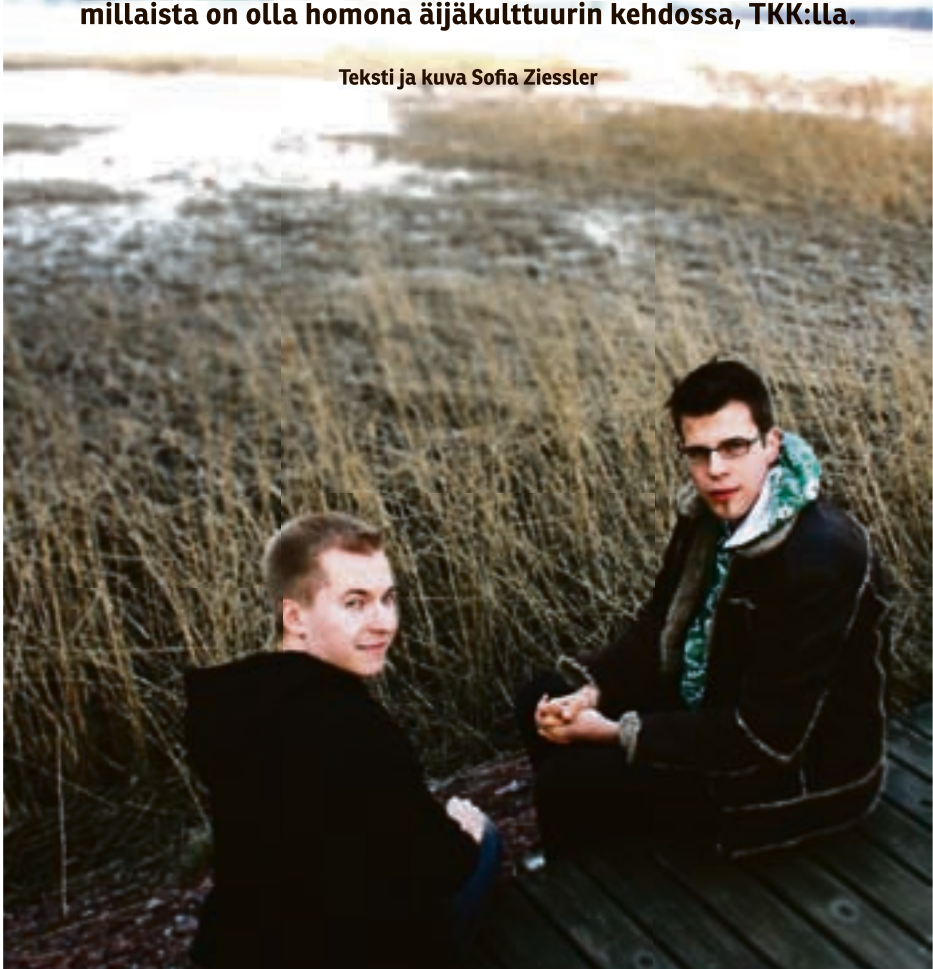
Alvarin aukion rakennusmiehet ovat huudelleet Jussille ja hänen kaverilleen, että ”vitun homot, painukaa helvettiin”, kun he sattuiivat halaamaan siellä. Juliuksella puolestaan on ollut välillä joidenkin opiskelijoiden kanssa sananvaihtoa. ”Otan sen aina huumorilla ja vittuilen takaisin”, Julius kertoo. ”En voi sanoa, että olisin kokenut syrjintää, mutta ehkä se johtuu omasta asennoitumisestani kaikkeen, mitä ihmiset miettii. Pitää lopettaa liika ajattelu, mitä itse oikeasti on ja mennä vain eteenpäin. Ei sitä tarvitse mitenkään ratkaista tai päättää mitä olet suuntautumiseltasi, se on helpointa niin.” Jussikaan ei halua rajoittaa käyttäytymistään seksuaalisen suuntautumisen perusteella: ”En ajattele, että koska olen homo, minun pitää toimia näin ja näin. Liika itsensä lokeroiminen voi olla hyvinkin ahdistavaa.” Ahdistusta on molemmilla miehillä ollut viimeksi teininä. Jussi on kotoisin pieneltä paikkakunnalta, jossa itsensä tunsii ”maailman ainoaksi homoksi”. Pääkaupunkiseudulle muuttamisen ja Telehpyn liittymisen jälkeen elämästä on tullut paljon helpompaa.

”En ole julkisesti kamalan homomainen ihminen, mutta joskus tykkään ärsyttää ihmisiä”, Julius virnuilee. ”Täällä se on tosin vaikeaa, kun mukaan ei oikein jaksu välittää. Tietokillassakin heterot halailevat keskenään koko ajan”. TKK:lla miehet voivat olla fyysisesti läheisiä ja halailla ainakin jossain piireissä — ja tietenkin humalassa. Molemmat miehet myöntävät nauraen, että niin sanottu homotutka, eli gaydar, on täysin todellinen ja toimiva käsite. Mihin tutka perustuu? ”Ei voi tietää”, miehet virnistelevät. Lesbos ovat miehille vaikeampia tunnistaa. ”Usein on käynyt niin, että olen ollut ihan varma, että toi on lesbo, mutta seuraavassa lauseessa tyttö onkin alkanut puhua poikaystävästään”, Jussi ihmettelee. TKK:lla aktiivikiltalaisnaiset ovat muutenkin aika poikamaisia: ”Ne käyttäytyy kuin äijät”, Julius analysoi. ”On hienoa, että ihmiset toteuttavat itseään eikä sukupuolimalleja”, Jussi miettii.

”Ulkomailla hienoa on se, että siellä on kokonaisia homokaupunginosia”, vuodenvaihteessa Amsterdamissa piipahtanut Julius huokaa. Helsingissä homoja on erittäin

Homojen kesken

Jussi Eskelinen, 22 ja Julius de Bruijn, 24, ovat homoja. Miehet vaikuttavat Teekkarilesbojen ja homopolyteknikkosten yhdistyksen eli Telehpyn hallituksessa, joten he tietävät, millaista on olla homona äijäkulttuurin kehossa, TKK:lla.

Teksti ja kuva Sofia Zieessler

paljon Iso-Roobertinkadulla Punavuoreessa. ”Onhan se edelleen Helsingin tyylikkäintä aluetta”. Isoroban DTM onkin homolle paras paikka pokata seuraa, vaikka paikkoja on toki muuallakin. ”Jos menet sisälle, menee viisi minuuttia, ja sulla on jo kolme puhelinnumeroa”, Julius kertoo. Miesten mukaan TKK:lla seurustelukumppanin löytäminen voi olla vaikeaa, etenkin, jos ei kuulu Telehpyn; siellä pariutumisia on kyllä nähty.

”Jos elät jonkun ihmisen kanssa, ei siihen välttämättä tarvitse avioliittoa”, Jussi pohjaa, vaikka myöntää, että avioliiton tuomat taloudelliset edut tulee olla mahdollisia myös homoille. Julius puolestaan kuvailee itseään liian urakeskeiseksi, jotta hän voisi olla ainakaan tällä hetkellä hyvä partneri kestävässä suhteessa. ”Mitä tulee adoptioon homoliitossa, niin kyllä se periaatteessa olisi mahdollista”, Jussi arvioi. ”Toivoisin, että lapsi kasvaisi ajattelemaan itse ilman paineita ylitsepuursuavasta homomyönteisyydestä. Lapsi ei myöskään saisi olisi adoptiovanhemmilleen näyttelyesine, että katsokaa, tässä on nyt homopariskunnan lapsi”, Julius tiivistää. ”Jos ajatellaan näitä ympyröitä, niin ei kahden teekkarihomon lapsesta voisi mitään huonoa tulla — on täällä sen verran fiksua porukkaa”, hän toteaa.

Molemmat miehet ovat tulleet kaapista lukion loppupuolella ja yliopistoelämän taitteessa, vaikka tieto omasta erilaisuudesta olikin syntynyt jo paljon aiemmin. Jussi tuli kaapista 16–17-vuotiaana ja Julius 18-vuotiaana. ”Sanoin mutsille kaksikymppisenä, että olen homo, mutta se sanoi vain, että ’mä tiesin, mä tiesin’”, Julius naureskelee. Jussi kertoo tavanneensa itseään nuorempia homoja, jotka ovat tulleet kaapista jo lukioikäisenä, ja jotka ovat kertoneet esimerkiksi tanssineensa vanhojentansseissa samaa su-

kupuolta olevan parin kanssa — sama ei olisi tullut aikanaan kuuloon Jussin kotipaikkakunnalla.

Silloin ennen

Neljännesvuosisata sitten oli maailma toisenlainen, varsinkin teekkarihomolle tai -lesbolle. Kun aloitin opinnot TKK:n sähköosastolla 1980, ei homoja näkynyt missään. TKY:n toiminta tosin liittyi aiheeseen siten, että Vanhaa Polia, entistä ylioppilaskuntataloa (nykyisin Hotel Linna) vuokrattiin torstai- ja sunnuntai-iltaisin SETalle (Seksuaalinen Tasavertaisuus ry), joka piti siellä homodiskoa. Itse olin paikalla vain kerran — olin silloin vielä tukevasti kaapissa — kun *Sössön*, Sähköinsinöörikillan lehden, toimitus kokoontui juhlasalin yläkerrassa iltapalaveriin. Muistan kun katselin alhaalla parketilla tanssivaa porukkaa ihmetellen. Kun sitten parin vuoden opiskelun jälkeen sain kaapin oven auki ja aloin käydä Isoroballa Gambrinissa, DTM:n edeltäjässä, törmäsin toisinaan Otaniemestä tuttuihin naamoihin. Elämäkumppanikseni katsoin kuitenkin parhaaksi valita metsänhoitajan, **Jyrki Salmin**, jonka kanssa olemme eläneet yhdessä vuodesta 1985.

Nyt on Helsinki puolillaan homokapaakoita, TV-sarjoissa homot tuunaavat heteromiehet ja heidän kämppänsä ja Otaniemessäkin on oma homojen alayhdistys Telehpy. Homot pääsevät jopa naimisiin, tai ainakin rekisteriin. Joko kaikki on hyvin?

Juliuksella on kokemuksia, jotka saivat hänet aikoinaan vakuuttuneemmaksi seksuaalisuudestaan: ”Kävin läpi kasvattavan ja puhdistavan aikakauden, kun olin naimisissa naisen kanssa. En kyllä koe enää olevani edes biseksuaali — olen ollut ihastunut pariin naiseen ja kymmeniin miehiin”, Julius miettii. Hän arvioi olevansa 95 % homo.

Myös Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan HYY:n piirissä toimii seksuaalivähemmistöihin kuuluvien yhdistys Opiskelijavinokkaat (Ovi). ”Telehpysssä ollaan menevämpiä”, Julius arvioi. ”Ovissa on keskitytty lähinnä teen juomiseen kerhohuoneella, telehpyläiset ovat teekkarimaiseen tapaan aktiivisempia”, Jussi täsmentää. Molemmat miehet kuuluvat myös Oviin, ja Jussi on yhdistyksen hallituksessa tiedotusvastavaana. Opiskelijavinokkaista on osallistuttu edustajistovaaleihin, toisin kuin Telehpys-tä. ”Ei me olla oltu kovin poliittisia”. Monien telehpyläisten arvomaailma on poliittisesti jokseenkin vihreä, mutta ennakkoluuloista poiketen yhdistyksen riveistä löytyy myös konservatiivisempaa porukkaa. Jussin mielestä politiikanteon sijaan Telehpyn tärkein anti on ollut, että ujut ja sulkeutuneet phuksit ovat voineet löytää itsensä. ”Tosin sellaisia tapaa vuosi vuodelta yhä vähemmän. Itse taisin olla viimeisiä”, 2004 aloittanut Jussi kertoo.

Vaikka asiat ovat hyvin, on kuitenkin jo tain, mitä Jussi ja Julius haluaisivat muuttaa maailmassa. ”Kun 12–13-vuotiaana tajusin olevani homo, en tiennyt siitä maailmasta mitään, koska missään ei oltu kerrottu siitä. Koulukirjoissa saatettiin mainita asiasta parilla sanalla ja media esitti pelkkiä stereotypioita”, Jussi pohtii. Juliuksen mielestä taas homouden ylinäkyvyys mediassa ei ole välttämättä hyvä. ”On vain kysymys siitä, että joillakin on erilaiset geenit”. Ylisuvaitsevaisuudesta ja ihannoinnista pitäisi päästä arkipäiväisyyteen ja äärimmäisten mielipiteiden sulautumiseen. Miehet jättävät omaan arvoonsa ”kuinka parantua homoudesta” -tyyppiset toisen ääripään keskustelupaneelit, ja toivovat, että asenteet normalisoituisivat kautta linjan.

► Tutustu Telehpyn toimintaan: telehpy.tky.fi

Keväällä 2005, toimiessani vielä TKK:n Sähkö- ja tietoliikenneosastolla professorina, ilahduin, kun minua pyydettiin pitämään esitelmä aiheesta ”Seksuaalivähemmistöt TKK:lla: Käytännön kokemuksia” korkeakoulujen tasa-arvotoimikuntien seminaarissa. Yleisö tuntui tykkäävän. Tarjosin tekstiä myös *Polysteekki*-lehteen, joka kehui sitä kovasti ja lupasi julkaista. Mutta kas kummaa — juttu ei koskaan päätenyt lehden sivuille. Ehkä se ei ollutkaan niin hyvä juttu. Tai ehkä homojen ei sittenkään haluta näkyvän vielä ihan joka paikassa?

Paljon on kuitenkin viimeisellä vuosisatakvartaalilla tapahtunut. Koko suomalaisen yhteiskunnan kannalta merkittävimpänä pidän vuonna 2002 voimaan tullutta parisuhdelakia, joka mahdollisti homoille samat naimakauppa- ja perintöoikeudet kuin heteroillekin. Otaniemessä arvostan erityisesti Telehpyn toimintaa sekä vertaistukikerhona että koko Otayhteisön asennekasvattajana. Luin kuitenkin hie-man murheellisena oheisia nykyhomo-teekkarien kokemuksia, joiden mukaan julkinen miesten välinen halaus (selvin päin!) yhä nostattaa äänestästä paheksuntaa ja haistattelua. Asennekasvatusta tarvitaan vielä. Ja lisää naisteekkareita murtamaan machoperinteitä!

Timo Laakso
Kirjoittaja toimii signaalinkäsittelyn professorina TKK:lla

Ihana prosessi

Teksti Saara Hyrkkö
Kuvat Olli Laine

Monet killat naureskelevat partaansa kuullessaan Sähköinsinööri-
lan *Kotimaan Pitkästä*. ”Vain kolme päivää, mikä pitkä se on olevinaan, häh?” sanovat he ymmärtämättä, että kyseinen Kotimaan Pitkä eli kavereiden kesken KP on itse asiassa Kolmeosainen Prosessi.

Perusrungon muodostavat luonnollisesti (enemmän ja toisinaan myös vähemmän) mielenkiintoiset excursiot ja kolmen päivän bussissa nököttäminen. Kokonaisuuteen kuuluvat kuitenkin kiinteästi myös ennakkovalmistelut ja jälkipyykki, toisin sanoen jonotus ja ns. kalapuihkomittari.

NIMENHHHHUUUUUTO!

Fuksien paikkakiintiö KP:lla on varsin pieni, joten epäilemättä viime vuoden kertomusten innoittamana noin puoli vuorokautta ennen reissuun ilmoittautumisen alkamista ETA-tiedekunnan Otakaari 5:n toimipisteen pääovien edustalla tungeksi joukko ihmisiä makuupussien, puhallettavien tuolien ja muiden mukavuuksien kanssa.

Tällä kertaa speaktaakkeli kasvoi viime vuoden viiden ihmisen kevätretkestä hieman suurempiin mittasuhteisiin: fuksien kiintiö tosiaan täyttyi peräti ennen yötä, ja jonottipa kourallinen vanhempiakin tieteenharjoittajia illasta asti. Aamun sarastaessa paikalle oli kertynyt jo huomattavan suuri osa lopullisesta excujoukkiosta. Viimeisten tuntien aikana kiltahuoneelle siirtynyt jonotus oli leikkimielistä pudotuspeliä. Tasaisesti vartin välein kajahtava ”NIMENHUUTO!” piti väsyneimmänkin jonottajan jossain määrin virkeänä aina nimilistan vahvistamiseen asti.

ARWON EXCUKARJA, NOUSKAA KYITIIN

Bussi starttasi Sähkölafkan parkkipaikalta aprillipäivän jälkeisenä keskiviikkoamuna skumppapullon korkkien pokahtelun tahdittamana. Perinteinen tekstiviestipohjainen morkkistsätti käynnistyi välittömästi. Kolmen päivän aikana tsätissä muun muassa muistutettiin alkoholin vaaroista ja etsittiin kadonnutta sokkaa eli kavereiden kesken Sinikkaa.

Riehakas matkaseurue oli kirjava ja monipuolinen. Takapenkin pojat olivat tiedostaneet matkailun vaarat ja sen, että suojautuminen—tilanteessa kuin tilanteessa—on ensisijaisen tärkeää. Varusteina oli siis metritolkulla kelmua ja foliota, kypärä, hengityssuojaimia sekä huomioliivi, Gay-ger-mittaria unohtamatta.

Mukana oli myös itsensä nimimerkillä ”ensimmäistä kertaa Kotipitkällä” esittelevä joukko ns. kokeneempia KP:n kävijöitä, ja kaikkea siltä väliltä.

...JA KYDISTÄ POIS

Kaiken ei toki kuulukaan mennä ihan putkeen. Bussi hajosi tietenkin jo ennen ensimmäistä excua, mutta vaihto oli onneksi sulava ja miltei huomaamaton. Television puuttuminen korvautui näppärästi omilla viihdykkeillä. Kalevala-meininkiä haettiin kilpalaulannalla, olihan matkassa bussin äänentoistolaitteiston lisäksi kaksi varsin tehokasta soittopeliä.

Jopa mankat saatiin aika ajoin hiljennettyä, kun nimimerkki Johnny Cashin käheä

Suojautuminen on tärkeää. Kuvassa myös Pasi Kuikka.

ääni valtasi mikrofonin. Matkan aikana kuultiinkin tuotantoa ihan laidasta laitaan: Iken tekstareista puutarhanhoitovinkeihin.

KUINKA PALJON TÄÄ RAKENNUS PAINAA?

Excursioiden kantavaksi teemaksi nousi heti keskiviikon ensimmäisestä nostureiden ihailu -vierailusta alkaen lahjan löytäminen Koneinsinöörikillan lauantaina häämöttävää vuosijuhlaa varten. Opimme valitettavasti kuitenkin sen, että Hyvinkään Konecranesilla ei kaikesta omistamastaan vaaleanpunaisesta kettinistä huolimatta ole tehtaanmyymälää. Myöskään PaloDEX ei ollut innokas lahjoittamaan muutaman kymmenen tuhannen arvoista hammaskalustonkuvauslaitetta killallemme.

Vaaleanpunaista kuplamuovia sen sijaan lojui miltei jokaisessa firmassa, ja viimein perjantaina Savonlinnassa 3K-tehtaan hy-

Pojilta unohtui haalarit kotiin.

väntähtöinen väki suostui luopumaan muutamasta metristä. On tosin mahdollista, että eräästäkin keskiviikon yrityksestä lähti myös pieni kaistale mukaan...

Toisena kantavana teemana excursioilla olivat luonnollisesti viihdyttävät ja ennen kaikkea fiksut kysymykset. Prodekolta peritty excupeli irrotti etenkin ensimmäisenä päivänä muutenkin aktiivisten kyselijöiden kielenkannat. Pisteitä ropisi, kun vain osasi sisällyttää kysymykseensä tiettyjä sanoja, kuten nörtti, strategia ja turbiini. Torstaina Jyväskylän Ixonoksella kyselyintoiset excuiliijamme eivät enää olleet parhaassa vireessä, ja firman esittelijät päihittivätkin teekkarit kuusi-nolla oivalla valmistautumisellaan (sekä sulattivat sydämet tarjoamalla kahvin ja pullan kanssa olutta).

DON'T YOU WANT ME BABY? DON'T YOU WANT ME — OO-O-O-OOH!

Iltaisin uupuneesta excukarjasta löytyi poikkeuksetta yllättävääkin latinkia, sillä täytyyhän raskaan päivän jälkeen muistaa irrotella kunnolla. Keskiviikkoiltana tamperelaiset ottivat meidät riemukkaasti vastaan sitsien muodossa. (Jos olette ikinä kuulleet puhuttavan sipapöydistä, niin...) Komeasti Hotelli Tornissa järjestetty majoitus oli kai-
kin puolin onnistunut, mutta juhlista kotiin suunnistaminen voi toisinaan vieraassa kaupungissa olla kinkkistä. Etenkin jos kyseessä on Hervanta.

Torstai-iltana bussimme kiiti pois Jyväskylästä ja kohti Lappeenrantaa, jossa kellarihuoneistomme ei tuottanut minkäänlaista valittamisen aihetta. Nukkumisvaikeuksia koitui herkkäunisille korkeintaan takapenkin poikien monituntisesta ja korkeadesibelisestä yhden kappaleen Human League -potpurista. Mainitsemisen arvoisia ovat myös kelmumarkkinoiden laajentamiseen liittyvät innovaatiot.

Rentoutumista harjoitettiin myös perjantaina, kun bussi kippasi kyytiläisensä Imatran kylpylän altaaseen. Henkilökunta ei aivan varauksetta arvostanut teekkarilakkeja saati kypäriä uimalakkeina, mutta ilahtui taatusti sitäkin enemmän, kun muutaman tunnin lillumisen jälkeen poistuimme rakennuksesta ja koko kaupungista kotia kohti.

ONKO YKSI PURKKI TARTAR-KASTIKETTA IKINÄ KYLLIKSI?

Perinteisesti SIKin Kotimaan Pitkän järjestävää yrityssuhdetoimikuntaa (YTMK) on matkan varrella muistettu jäisillä kalapui-koilla (ja mahdollisuuksien mukaan tartar-kastikkeella), joiden määrä korreloi YTMK:n matkan aikana osoittaman nihkeyden määrän kanssa. Tämän vuoden reissun tasosta kertonee se, että vanhemman polven excuiliijoiden ainoa kunnollinen valituksen aihe oli, ettei juuri mistään päässyt aukomaan päättään. Vertailun vuoksi mainittakoon, että viime vuonna kalapuiikkoja lastattiin kyytiin 14 kiloa.

HERVANTAANKIN VOI EKSYÄ

Yksi perjantain mieleenpainuvimmista (huom. suhteellinen käsite) tapahtumista oli eittämättä Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinööriilta ry:n valtuuston puhemiehen Ville ”Johnny Cash” Ryhäsen seikkailu Hervannan yössä.

Itseään killan arvojohtajaksi tituleeraava kuudennen—siis N:n—vuoden opiskelija kertoo itse tapauksesta näin: ”Hervantaankin voi eksyä. Vaikka tää nyt olikin ihan harkittu iltakävely. Hervannassa kadut vaan näyttää liian samanlaisilta.” Kaikeksi onneksi Ville ”Hhhöö” Ryhänen ei ole eilisen teeren poikia eksymisten(kään) saralla. ”Lautasaari on paljon parempi paikka. Siellä eka auto pysähtyy, kun huitasee, ja osoittautuu vielä taksiksi. Tuolla moikkasin varmaan viittä autoa eikä yksikään ollut taksi.”

Näin helposti muutamien satojen metri-

Johnny Cash ja Akateemikko?ensimmäistä kertaa KP:lla?

en matka sitseiltä jatkoille muuttui uupumuksen iskeytyä kotimatkaksi. Kotimatka puolestaan kääntyi edellä kuvatuksi seikkailuksi Hervannan yössä. ”En mä millään sitseillä ollut. Ihan vaan iltakävelyllä kävin”, muistelee (vähintään) viisi kertaa illan aikana Voihan varis! -viisua lukkaroinut Ryhänen seuraavana päivänä.

Gay-ger-mittari tutkii kirjoittajaa.

TEKNIIKAN
IHMEITÄ

Millaun silta

RAKENNETTU: 2001–2004

KORKEUS: 343 metriä

LEVEYS: 32 metriä

PITUUS: 2 460 metriä

PAINO: 290 000 tonnia

BETONIA: 85 000 m³

Etelä-Ranskan Gardissa seisoo vielä tänäkin päivänä oman aikansa todellinen tekniikan ihme: Gardin akvedukti. 275 metriä pitkänä ja 50 metriä korkeana se oli yksi muinaisen Rooman mahtavimmista silloista. Sen kaksi tuhatta vuotta säätä ja vandalismia kestäneet rakenteet ovat olleet ranskalaisten rakennusinsinöörin suoranainen pyhiinvaelluskohde jo vuosisatojen ajan.

Vain 50 kilometriä luoteeseen Gardista sijaitsee modernin tekniikan vastine akveduktille, Millaun viadukti. Tämä jättiläissilta ei kuljeta laakson yli vettä, kuten roomalaiset vastineensa, vaan katkeamattoman liikennevirran Pohjois- ja Etelä-Ranskan välillä. Neljä kaistaa autoliikennettä halkoo Tarn-joen laaksoa hämmästyttävässä 270 metrin korkeudessa 2,5 kilometrin matkalla.

Millaun silta kertoo ihmiskunnan tekni-
sten kykyjen käsittämättömästä kasvusta
parin viime vuosisadan aikana. 1800-luvulle
asti useimmat sillat rakennettiin samankal-
taisin menetelmin kuin muinaisessa Roo-
massa. Millaun silta on jotain radikaalisti
erilaista.

Jättimäinen 2 460 metriä pitkä siltakansi
on nostettu seitsemän pylvään varaan, joista
lyhin on 167-metrinen ja korkein peräti 343-
metrinen. Silta on siis Eiffelin tornia korke-
ampi ja samalla Ranskan korkein rakennel-
ma, radiomastoja lukuun ottamatta. Tornien
huipuilta jykevät teräsvaijerit laskeutuvat ja-
kamaan siltakannen 36 000 tonnin massaa.

Silta rikkoi valmistuessaan 2004 saman-
tien neljä maailmanennätystä: korkein koh-

Nykypäivän akvedukti

ta siltarakennelmassa, korkeimmat pylväät, suurin etäisyys siltakannesta maahan ja suurin köysien varassa oleva siltakansi. Jos Gardian akvedukti nostettaisiin Millaun sillan kannelle, se mahtuisi helposti yhteen kahdeksasta pylväsvälistä ja jäisi vielä täysin sata metriä siltakannen yläpuolelle kohoavien pylväiden varjoon.

Sillanrakennus on muuttunut pelkästä rakennustekniikasta erittäin monimutkaiseksi tieteen ja tekniikan alojen yhteistyöksi. Vuoristaisen seudun voimakkaita tuulia varten siltakansi on muotoiltu käänteiseksi siiveksi. Se siis painaa siltaa maahan sitä tiukemmin,

mitä kovemmin tuulee. Sillan rakenteita seurataan suurella joukolla sensoreita, jotka mittaavat kiihtyvyyttä, kallistusta, lämpötilaa ja tuulen nopeutta. Kaikkiaan sillassa kulkee 40 kilometriä sähköjohtoa ja 20 kilometriä valokuitua.

Silta rakennettiin, koska sen tarjoama reitti oli lyhyin tutkituista vaihtoehtoista. Muut reitit olisivat mahdollistaneet huomattavasti tavanomaisempien siltojen rakentamisen, mutta niitä olisi tarvittu enemmän. Sillan 400 miljoonan euron hinnan maksavat autoilijat noin kuuden euron siltamaksuina.

Päivittäin liikennettä on yli 10 000 auton verran.

Sillalta avautuvat spehtaakkelimaiset maisemat Tarn-joen laaksoon. Jos Eiffel-torni on hieno, miten olisi seitsemän Eiffel-tornin sarja vuoristomaisemissa? Ei ihme, että tähän mennessä eniten sillan liikennettä on häirinnyt turistien pysähtely maisemia ihailemaan. Jokainen tekniikan opiskelija voikin lisätä Ranskan-matkalleen yhden välttämättömän etapin Cognacin ja Champagnen lisäksi Millaun kohdalle. Niin, ja käykää toki samalla katsomassa Gardin akveduktiakin!

Pekka Tuominen

Athenen iskujoukko testasi Kinopolin

Athenen kahdeksan hengen iskujoukko pelmahti Otaniemen omaan leffateatteriin Kinopoliin eräänä kauniina kevätiltana varustautuneena eväillä, avoimella mielellä ja 34 DVD:llä.

Paikkaa ylläpitävän yhdistyksen Audiopolin puheenjohtaja Toni Anttila oli joukkoa vastassa ja kertoi kattavasti Kinopolista. Toni on ollut mukana lähes alusta asti: hän liittyi Audiopoliin 2004, on ollut tilavastaava kaksi vuotta ja toimii nykyisin myös puheenjohtajana.

Kinopoli perustettiin 2003 ja remontoitiin keväällä 2007, jolloin akustiikkaa parannettiin roimasti ja yleisilmettä kohennettiin. Pian on tarkoitus aloittaa uusi remontti, jossa muun muassa lisätään kulkuvalot ja led-nauhat pimeässä suunnistamista helpottamaan. Saumoista irvistävä ja lähes puhkikulunut mattokin uusittaisiin mielellään, mutta siihen ei vielä ole saatu rahoitusta järjestymään. Anomus on TKY:llä vetämässä.

Sali on 20-paikkainen ja penkit ovat peräisin Aki Kaurismäen varastoista ja Mon-
taasista. Takimmaiseksi on sijoitettu sohva

ja 2,5 metrin levyisen valkokankaan molemmin puolin on hienot lehmäkuvioiset kaiuttimet. Ne ovat itserakennetut, kuten kutakuinkin kaikki muukin. Toni mainitsee ei-niin-vähän ylpeällä äänellä, että Kinopoli-
lista löytyy Otaniemen suurin subwoofer. Tykkikin on Full HD. Paikan päällä on Blu-ray- ja DVD-levyjä, mutta Kinopoliin voi tuoda mukanaan oman DVD:n, VHS:n tai Laserdiscin — projektorikin järjestyy tarvittaessa. Myös oman kuva- ja/tai äänilähteen käyttö onnistuu. Katselimme kokeeksi pätkän leffaa Blu-ray-levyltä ja kuvan laatu oli uskomaton. Tavallinen DVD kalpenee häpeästä.

Kerrottuaan, miten laitteet toimivat ja näytettyään seinälle liimatun muistilistan ennen lähtöä tehtävistä asioista, Toni jätti meidät suorittamaan vaativaa leffan valintaa. Päädyimme melkoisen pudotuspelin jälkeen katsomaan Donnie Brascon ja valitsimme kukin mieluisen paikan ja upouduimme mafiamaailmaan. Pari tuntia hurautti nopeasti ja mielipiteiden vaihdon jälkeen iskujoukkomme hajaantui ripeässä tahdissa kukin omaan suuntaansa.

Kaikki pelasi erinomaisesti, ja uskon löytäväni itseni toistekin Kaurismäen vanhoilta penkeiltä. Koehenkilöt tuntuivat tyytyväisiltä kokemukseensa. Ainoa esiin noussut negatiivinen asia oli etumaisen penkkirivin

sijainti turhan lähellä valkokangasta, mutta ainakin allekirjoittanut viihtyi sillä hyvin.

Kinopoli on mukava paikka viettää iltaa porukalla. Leffankatselun lisäksi siellä voi pelata PS3:lla, ja peleistä ainakin Guitar Hero löytyy paikan päältä. Myös mikroaaltouuni ja jääkaappi löytyvät, joten taskulämpöisiin eväisiin ei tarvitse tyytyä. Maanantaisin saunominenkin onnistuu.

Paikkaa käyttävät eniten killat, yhdistykset, osakunnat ja kaveriporukat. Käyttöaste on vähän alle 50 %. Hinnat lähtevät 40 eurosta, jolla paikan saa käyttöönsä neljäksi tunniksi ja varauksen voi tehdä netissä (www.kinopoli.fi) tai ottamalla yhteyttä Toni Anttilaan.

Iija Ignatiew
Kirjoittaja sai tekstistään fuksipisteitä

TapaSkiläisiä valveuttamassa

Sähköinsinöörikil-
lan jäynäntorjunta-
järjestelmä on toi-
minut hyvin jo muutaman
vuoden, mutta tällä kertaa
tutkasta pääsi ohi Konein-
sinöörikiilta. Vuosijuhlavii-
kollaan Koneinsinöörikiilta
käynnisti kampanjan, jonka
tarkoituksena oli mahdol-
listaa urautuneiden tapa-
SIKkiläisten vaivaton eroa-
minen SIKistä. Tätä varten
perustettiin nettiosoite *www.eroasikista.fi*, jossa ”vanhemmat eronneet”
kertovat positiivisista kokemuksistaan ja
rohkaisevat tapaSIKkiläisiä omalle tielleen,
eroon suuresta ja kankeana koetusta insti-
tuutiosta. Mainoskampanja, jota siivitti
sähkölafkan kylkeen yön pimeinä tunteina
asennettu banderolli, on tähän asti toimi-
nut hyvin ja Koneinsinöörikiilta kokee aut-
taneensa monia.

Pulauttimessa täytetyt eroanomukset välitettiin luonnollisesti suoraan Sähkönsi-

nöörikillan hallituksen listalle. Sähköinsinöörikillan puheenjohtaja **Marko Miettinen** ei tunnusta eronneensa SIKistä, ja kommentoi: "Aivan loistava idea ja loistava toteutus tässä jäynäs-sä!" Samalla Miettinen kuitenkin myöntää, että noin kuudeskymmenes "eroan SIKistä" -anomus hallituksen listalla alkoi jo kuumentaa ohimoita. Kaiken kaikkiaan jäynä osoitti jälleen tyytyväisille sivustaseuraajille, että pinkin ja valkoisen suhde on yhä ennallaan ja kaikki on hyvin maailmassa.

Eija Meriläinen

Koneinsinöörikillalle uusi reliikki

Koneinsinööriilta juhlisti 93-vuotista taivaltaan hiljattain. Vuosijuhlakiireiden lomaan tehtiin tilaa uuden kilta-reliikin, Koneinsinööriliiton lipun, julkistamiselle.

Keskiviikkona 2.4. Saha-rakennuksessa pidetyssä lipunnaulaustilaisuudessa killan, TKY:n, TKK:n ja sponsorien edustajat upottivat hopeanaulansa uuteen lippuun. Tilaisuutta todistamassa olivat niin Koneinsinöörikillan, kuin muidenkin kiltojen edustajat.

Tilaisuuden juhlallisuudesta kertoivat lakinkäyttöoikeuden saaneen lippuairueen ja mustien pukujen sävyttämän ihmisjoukon lisäksi kuohuviini, täytekakku, sekä tuulihatut, joissa saattoi maistaa *KoLehden* päätoimittajan **Eetu Kejosen** käsialan. Pelko *KoLehden* seuraavan numeron ilmestymättömyydestä on kuuleman mukaan turhaa, huolimatta Kejosen tuulihattujen kanssa valvomista öistä ja niiden aiheuttamista lihasjännityksistä. Killan omasta sorvista oli peräisin myös uudenkarhea juhlamarsalkan sauva, joka sai osakseen vähintään niin paljon ihailua, kuin puseen akselin päähän sovitettu kartiohammasratas vain voi.

Varsinaisen lipunnaulaus ei nimestään huolimatta tarkoittanut summittaista mäiskimistä vasaran kanssa, vaan valmiiksi istutetut naulat upposivat lipputankoon seremonian arvokkuudelle sopivalla sulavuudella. Naulat lippuun nuijivat oltermanni **Juhani Orkas**, TKY:n, KIKlubin, Fortumin, Metson ja Wärtsilän edustajat, sekä lipputoimikunnan edustaja **Hanna Stammeier** ja killan edustaja **Henri Lönn**.

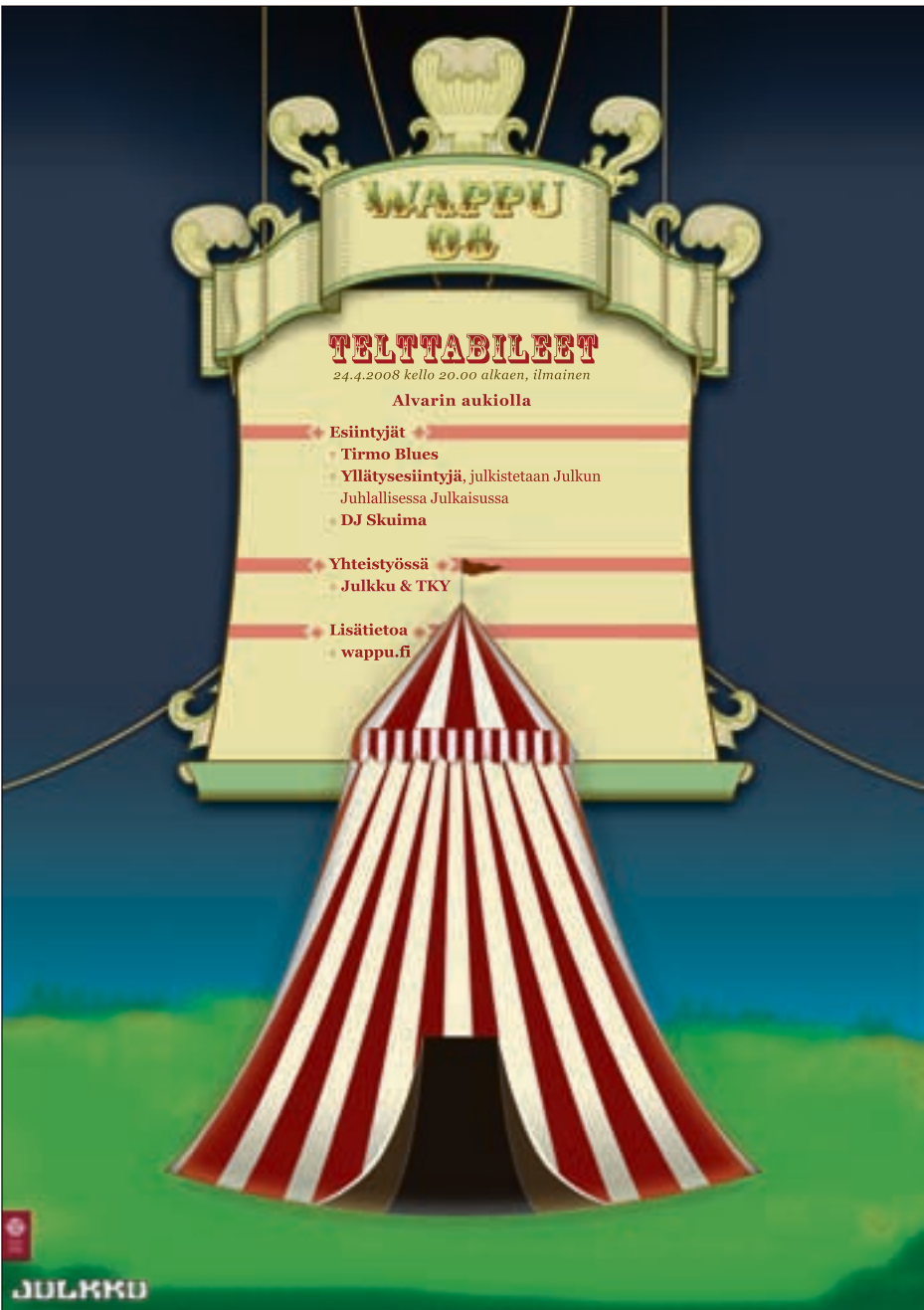
Koneinsinöörikillan suvaitsevaisuudesta kertonee se, että lipun kummeiksi olivat valikoituneet kaksi lipunteossa auttanutta humanistia: filosofian maisteri **Anton Eskola**

Helsingin yliopiston historian laitokselta ja TKY:n arkistinhoitaja **Tiina Metso**. Lipun ristiäisissä paikalla oli tosin vain Metso, sillä valtiokalenterin tekijänä Eskola oli päätynyt keskelle työrupeamaa kirjoittaakseen uudelleen valtion vuoden 2008 historiaa **Ilkka Kanervan** yksityiselämän takia.

Koneinsinöörikillan pinkin olivat lipussa syrjäyttäneet arvokkaammat sävyt musta-harmaassa skaalassa. Väriytyksen valinta perustui pitkälti vaihtoehtojen eliminointiin: pinkki ei käynyt heraldiikan kannalta, tekniikan punainen jätettiin TKY:lle ja sininen SIKkiläisille. Täten päädyttiin lipun kuva-aiheena toimivien keskipakoissäätimen ja hammasrattaiden luonnolliseen värimaailmaan. Kuva-aiheen pohjalla olivat sekä Polysteeekin seinällä roikkuva alkuperäinen osastokilpi, että killan nykyisten ja entisten jäsenten aktiivinen työ.

Huolimatta koneteknikarien käytännön-
läheisestä ja touhukkaasta yleisasteesta
1950-luvulla käynnistynyt lippuprojekti
saatiin vasta nyt päätökseen. Kilta on syystä
ylpeä lipustaan ja etenkin hallitus huoahtaa
helpotuksesta — jo pelkästään siitä syystä,
ettei hallituksen sähköpostilista täyty enää
yksinomaan lipun karkikorisesta koskevas-
ta keskustelusta. Koneinsinöörikillan vuosi-
juhla viikko voi jatkua ja nettiosoite www.eroasikista.fi jatkaa voittokulkuaan.

Eija Meriläinen

Kaarina Maununtytär möter svenskarna

Detta läsår har synnerligen varit ett spexår! Jag har redan fått njuta av chalmersspexet *Hannibal*, kårspexet *Guinness*, TF-spexet *Zorro* och *Kaarina Maununtytär* av Teekkarispeksi. Och flera spex är på kommande än!

Den 1.4 såg jag mitt första finska spex Kaarina Maununtytär på kulturarenan Gloria och blev förtjust: så annorlunda men ändå bekant! Så jag kom att fundera över skillnaderna och likheterna mellan spex av svensk tradition kontra finsk tradition.

Det första jag reagerade på under detta spexbesök var att orkestern var utklädd i olika maskeradkostymer. Men det musikaliska potpurri som inledde hela showen var bekant från de svenska spex jag sett tidigare. Sedan kom den underliga omstart-övningen... spexets direktion stod på scen och berättade hur man skulle bete för att få scengångarna att göra om scenen på ett sätt man själv valde. Omstarter med en specificering måste vara krävande för skådespelarna: att blixtnabbt ändra på sina repliker eller sitt kroppsspråk!

En likhet mellan svenska och finska spex är att det finns sponsorer. Skillnaden tycks vara att i finska spex tas de fram riktigt med besked så att ingen kan missa det. Inget illa med det egentligen, det är bara annorlunda. En stor skillnad var att ingen, INGEN, hade skumvin med sig på föreställningen! Det som

är så roligt! Och i pausen fanns ingen hemlig underhållning heller. Fast då blir det i och för sig inga problem med teatern heller.

Sångerna i Kaarina Maununtytär var inga traditionella visor eller snapsvisor liksom så ofta i svenska spex utan oftast versioner av känd populärmusik. När spexets två kungar sjöng en version av System of a Downs *Chop sue* eller *When angels deserve to die*, liksom en del känner låten, var jag mäktat imponerad. Vilket val! Vilket uppförande!

Under spexets gång undrade jag flera gånger över det kaos som uppstod på scenen till följd av att 15 personer sprang yrt omkring eller dansade runt den som sjöng. Det ger en viss effekt som jag sällan sett i svenska spex. Danserna i Kaarina Maununtytär var för övrigt mycket tilltalande. Mina favoritrollfigurer Maiju från Åbo och Jöran Persson fick mig att jubla gång på gång. Detta är ett spex som jag varmt kan rekommendera åt alla.

Ylva Norrgrann

Fakta om Teekkarispeksi och Kaarina Maununtytär:

- Av finska spex närmast ett svenskt
- Den 19nde produktionen Teekkarispeksi
- Turnerar alla orter i Finland där det finns ett tekniskt universitet
- Närapå 100 medverkande i över ett dussin arbetsgrupper
- Produktionsstart sommaren 2007

Teemu Karpinen

OIKEAT HINNAT

(15,50)
990

Paul Coelho
ELÄMÄ,
kauneimmat mietelauseet
Bazar

CONNECT A4 -kokoiset muovitaskukansiot

10 taskulla **190** (3,50)
20 taskulla **250** (3,90)
40 taskulla **350** (4,90)

ROLLERI PILOT GREENBALL
Sininen, musta ja punainen.

PILOT

(3,00)
250

YLIOPISTO • KIRJAKAUPPA

Biomedicum Meilahti, Haartmaninkatu 8, 09 436 90230
Porthania Yliopistonkatu 3, 010 405 4390
Viikki Infokeskus Korona, Viikinkaari 11, 09 191 58960
Teknillinen Korkeakoulu Otakaari 11, 010 405 4380

Vapaa sana

Kerro mielipiteesi, hauku, kehu, kurnuta. Sana on vapaa ja julkaisukynnyksensä olematon. Jos sinä luet tätä, lukevat muutkin!

→ toimitus@polyteekkari.fi

TF järjestää ruotsinkielisiä palveluja

» Ylioppilaskunta kantaa vuosittain jäseniltään jäsenmaksun, joka vuonna 2007 oli 91 euroa. Tästä summasta menee YTHS:lle 38 euroa sekä TKY:n kattojärjestöille (SYL, OLL) 7,9 euroa. Jäljelle jäävästä summasta maksetaan sopimuksen mukaan TF:lle jokaisesta TF:n jäsenestä 50 prosenttia. TF:n jäseniä on kokonaisuudessaan noin 700. Fuksien osalta TF:lle maksettu osuus on 65 %.

Kolmasosa sopimussummasta menee SSI:lle (Svenska Studerandes Intresseförening), joka on ruotsinkielisten opiskelijoiden keskusjärjestö. Suurin osa maamme kaksikielisistä ja kaikki ruotsinkieliset ylioppilaskunnat ja opiskelijakunnat ovat SSI:n jäseniä. Loput summasta menee sopimusehtojen täyttämiseen. TKY on aiemmin ollut SSI:n jäsen, mutta on katsottu, että TF:llä on parempi mahdollisuus vaikuttaa SSI:n toimintaan kuin TKY:llä.

TF:än ja TKY:n sopimuksen nojalla TF sitoutuu täydentämään TKY:n jäsenilleen tarjoamia opin-

toihin liittyviä palveluja huolehtimalla TKK:n ruotsinkielisten opintojen kehittämisestä sekä ruotsinkielisten opiskelijoiden etujen ajamisesta. Lisäksi TF hoitaa ruotsinkielisen tiedotuksen jäsenilleen ylioppilaskunnan asioista. Mikäli nykyinen järjestely purettaisiin, siirtyisi näiden palvelujen tuottaminen ylioppilaskunnalle.

Sopimus on ollut voimassa vuodesta 1972 ja sen sisältöä on viimeksi päivitetty 2002. Viime vuonna iltakoulun budjettikeskustelun yhteydessä edustajistoa tiedotettiin TF:n ja TKY:n välisestä järjestelystä.

Ruotsinkielisen edunvalvonnan järjestäminen ja muut kaksikielisyyteen liittyvät asiat ovat pohdinnan alla innovaatioyliopiston ja uuden ylioppilaskunnan toiminnan suunnittelussa.

Mikael Arhippainen
Styrelseordförande,
Teknologiföreningen

Christian Peltonen

TKY:n hallituksen puheenjohtaja

Teemu Halme

TKY:n pääsihteeri

Menomeiningit

Menopalstalla julkaistaan teekkarien yhdistyksien tapahtumia sekä toimituksen harkinnan mukaan muita teekkareille suunnattuja tapahtumia. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää tekstejä.

→ toimitus@polyteekkari.fi

TKY

To 24.4. klo 20 Telttabileet, Alvarin aukio. Mukana Tirmo Blues ja yllätysesiintyjä.

La 26.4. klo 15 Nätti-Jussi, Alvarin aukio.

Ma 28.4. klo 17 TKY-KY-köyden-veto, Lasipalatsin aukio. Ruokailua ravintola Coloradossa klo 18–21. Jatkot klo 21 The Clubilla.

Ti 29.4. klo 14 Sitsikilpailu, Alvarin aukio.

Ti 29.4. klo 18 Fuksispeksit, Dipoli.

Ti 29.4. klo 21.30 Yöjäynän alkupä-

maus ja Hullu Jussi, Alvarin aukio.

Ke 30.4. klo 14 Wappuriehnan julistus, Smökki.

Ke 30.4. klo 18 Manton lakitus,

Kaupattori. Lakittajana taideyli-

opistojen ylioppilaskunnat.

Ke 30.4. klo 20 Dipolin Wappu.

Esiintyjinä Superdisko, Nyrkkikyl-

likki/NKVPPY. Entropy, hevika-

oke. Liput 8 € ennakkoon, ovelta

10 €.

To 1.5. klo 17 Waputin, Wanha Poli

(Hotel Linna). Polyteknikkojen Or-

kesteri, RWBK, Salonkiyhtye Jorma.

Lisää wapputapahtumia:

www.wappu.fi

Julkku

To 24.4. klo 18 Julkun Juhlallinen

Julkaisu, A-sali.

Jäynä

To 24.4. klo 15 Jäynien esittely,

M-sali.

Kemistikilta

Ke 23.4. PreWappu-bileet, Aladdin

Tapiola. Esiintyjinä Plastic Indian ja

CanCan. Ennakkolippuja myydään

16.4.–23.4. päärakennuksen ala-

aulassa.

Koneinsinööriilta

Ti 15.4. Yrityssauna.

Ke 16.4. Miniecu: Accenture.

Pe 25.4. Isä-äiti-sitsit, Smökki.

AEGEE-Helsinki

To 17.4. klo 19 Social meeting,

Bierhuis Rotterdam.

Ma 21.4. klo 19 Infoilta kansainvä-

lisistä kesäkursseista kiinnostuneil-

le, Leppäsuonkatu 9B, LT5.

To 24.4. Hakuaika AEGEE:n kesä-

kurseille päättyy. Opintopisteiden

sijaan saat kursseilta muita koke-

muksia. Tutustut toiseen kulttuu-

riin ja elämäntapaan paikallisten

opiskelijoiden esittelemänä. Vaih-

toehtoina on 84 kurssia Saksasta

Maltalle. Ensimmäiset kurssit ovat

jo kesäkuun alussa, ja viimeiset

syyskuussa. Kurssien hinta on max.

90 euroa/viikko sisältäen majoit-

uksen, ohjelman sekä vähintään

yhden aterian päivässä.

www.aegEE-helsinki.org

Polyteknikkojen Kuoro

Ke 16.4. klo 19 Maailman parhaat

marssit, konserttitalo Martinus,

Vantaa.

Ma 21.4. klo 19 Maailman parhaat

marssit, Sello-sali, Leppävaara.

Pe 25.4. klo 19 Maailman parhaat

marssit, Finlandia-talo.

Polyteknikkojen Kuoro esiintyy

Kaartin soitokunnan solistina.

Konsertit ovat osa Puolustusvoimi-

en 90-vuotisjuhlavuotta. Liput 15 €

Lippupisteestä: www.lippu.fi.

Ristin kilta

Ke 16.4. klo 18.30 Pekka Sartola:

Islam ja Lähi-idän kriisit, Otanie-

men kappeli.

Ke 23.4. klo 18.30 Teeilta, Otanie-

men kappeli.

Ke 30.4. klo 19 Wappumessu, Ota-

niemen kappeli.

Ke 30.4. klo 20 Wiinaton Wappu,

Smökki. Esiintyjinä mm. Mikko

Vaismaa (vuoden 2007 Stand up

-tulokas) ja UPS.

Veikko ja Lahja Hurstin laupeu-

dentyö ry

Ti 29.4. klo 17–19 Ruoka- ja vaa-

tejako opiskelijoille, Helsinginkatu

19, Sörnäinen. Hakijoille mukaan

opiskelijakortti ja oma kassi.

Kirjoita

meille novelli

ikimuistoisimmasta Wapusta!

Risto Kinnunen

Lähetä meille
kuva, joka tiivistää
Wapusta kaiken
olennaisen!

Kuvan
tai novellin
lähettäneille 2
kpl ainutlaatuisia
Polytekkarin
haalarimerkkejä!

"Emmä osaa kirjoittaa novellia"

Kyllä osaat! Kirjallisuustieteessä puhutaan leikkisästi insinööriproosasta. Nimitys on tullut lakonisesta tyylistä, jota insinööriatseiset kirjoittajat teksteissään harrastavat. Tiesitkö esimerkiksi, että klassikkokirjailija **Ernst Hemingway** tai isänpäivälahja tiiliskivien kirjoittaja **Antti Tuuri** ovat diplomi-insinöörejä?

"Emmä oikeen tiää..."

Jos vielä emmit, voit ottaa mallia **Hannu Raittilan** (diplomi-insinööri) novellista *Insinöörifantasia*, joka löytyy kirjasta *Rahat vai kolmipyörä ja muita kirjoituksia*.

"Miks viitsis?"

Koska kaikille novellin tai valokuvan lähettäneille on luvassa kaksi kappaletta Polytekkarin haalarimerkkejä. Toinen siis itselle ja toinen vaihtamista varten! Merkki on aivan uusi juttu ja vain tätä kilpailua varten tehty. Merkissä on Ota-Onnelan kordinaatit. Se on wapunaattona takuuvarma huomionkerääjä. Loistava keskustelunavaaja ja jäänmurtaja! Tarvitset sellaisen, jotta tytöt/pojat huomaavat juuri sinut muun wappuhuman keskellä.

"No, OK. Kuinka voin osallistua?"

Lähetä teksti tai kuva osoitteeseen toimitus@polyteekkari.fi 23.4. mennessä. Laita viestin otsikoksi "kuva" tai "novelli". Laita viestiosaan myös nimesi ja osoitteesi.

N 60° 11' 2.90"
E 24° 49' 48.30"

IKUISEN TEKKARITYTÖN HAUDALLA

Annu Nieminen törmäilee
seiniin (teekkari)maailmassa
ja raportoi siitä tällä palstalla

Älä ole mieltä

A la-asteen kolmannella luokalla biologian tunnilla käsiteltiin hirveä. Piirrettiin sen elinympäristö ja listattiin ruoat. Mari kysyi, montako lasta sillä hirvellä voi olla. Ope ei tiennyt vastausta. Tunti lopetettiin tutulla rutiinilla: "Kerro parillesi, mitä mieltä olet hirvestä." Tuska- tus. Kun en ole!

Väkinäinen mielipiteen generoiminen saa karvani pystyyn. Ilmiö ulottuu myös korkea-

kouluun. "Discuss the topic with your partner", pelastaa luennoitsija tyhjän hetken. Yläasteella kieltenopettajat tekivät itsensä käytännössä katsoen tarpeettomiksi rakentamalla tunnin mielipiteenvaihtelun ympärille. (Silloin puhuttiin viikonlopun suunnitelmista tai tekstattiin pöydän alla.)

Myönnän, että traumaani on saattanut kontribuoida koulunkäyntini erään lama-

Suomen pedagogisen villityksen huumassa. Nimittäin kantaottamismanian, jonka mukaan lapsen oppimiseen kuuluu elimellisesti mielipiteen kertominen jokaisesta kohdatus- ta asiasta. Se on kauhean kätevä menetelmä: ei edes maksa mitään!

Ihan vakavissaan. Tämähän on pääosin hyvä asia. Ei saisi vitsailla sillä, kun joillain ei ihan oikeasti ole oikeutta mielipiteeseen, ja siinä ei ole mitään hauskaa. Mutta kun minä hajosin siihen, ettei minulla ollut mielipi- dettä hirvestä. Tunsin oloni sisältä ontoksi. Sehän on yksi eläinlaji! Miten siitä voisi olla mielipide?

Mielipiteettömyys koetaan yhteiskunnas- samme älyn tai näkemyksen puutteena. Kan- nan muodostaminen asiaan kuin asiaan on kunnan peruskoululaisen/tekkarin/kan- salaisen perustaito. Jos sellainen puuttuu, on tyhmä tai välinpitämätön — useimmiten molempia. Mutta miksi emme arvosta älyk- käänsä sitä, että erottaa itselleen tärkeät asiat vähemmän tärkeitä?

Politiikassakin moni asia menee mönkään sen takia, että poliitikkojen tehtävä on muo- dostaa mielipide kaikkeen, mihin sitä satu-

taan kysymään. Sitten syntyy sellaisia näke- myksiä, kuin että "pojat on poikia ja naiset on naisia, elämä jatkuu ja kehitys kehittyy".

Ongelmallisinta on kuitenkin se, että mie- lipiteiden generoiminen johtaa väärin prio- risointeihin. Kun kaikilla pitää olla mielipide kaikesta, oikeasti jotain painavaa ajattelen- vien näkemykset uppoavat ajatushelinään. Minusta ei ole yhteiskunnalle hyväksi, että kaikkien mielipide painaa joka asiassa yhtä paljon. (Tähän kaksossieluni sanoisi, että kannatan siis valistunutta diktatuuria.) Jos voisimme pitää täydellistä informaatiota oletuksena, systeemin ensimmäinen perus- edellytys täytyisi — mutta teoria kaatuu jo siihen. Sananvapaus on niin äärimmäisen tärkeä asia, että eikö ole suorastaan sen ar- von raiskausta vaatia *ad hoc*-kehiteltyjä nä- kemyksiä sinne, missä niitä ei luonnostaan synny?

Päätän kokeilla mielipiteettömyyttä vii- kon. En aio olla mieltä mistään, mistä en oikeasti ole. Menen sinne minne muutkin, ja iltaisin voin yhtä hyvin olla kotona kuin kävelyllä kuin harjoituksissa kuin baarissa. Katsotaan, kuinka nopeasti menetän kansa- laispassini.

Tulevaa
ohjelmaa

To 17.4.

Ei lähetystä. Ennakkotiedoista poiketen ei lähetystä.

Pe 18.4.

Funky Elephant Show. Show suoraan funkin sydäimestä. Studiassa vieraana festi- vaali-esiintyjä. Tarkempi lähetysaika selviää nettisivuilta.

To 24.4. klo 21.15

Julkku-gaala. OUBS televisioi gaalan suorana.

► OUBSia voi katsella torstai-iltaisin Can- tinassa. Livelähetykset alkavat klo 21.15 ja kestävät noin tunnin. OUBS näkyy IPTV:n kautta nykyisin koko maailmassa!

www.oubs.fi – #oubs@IRCnet – oubs@oubs.fi

Sarjikset

Ilman naista

Tuukka-nalle

Apropoo

Lounaskone

Kaakaosade.
Se on taas täällä.

Alvari	Dipoli/lafka	Servinmökki	TUAS	Täffä
keskiviikko 16.4.				
› Jauheliha-pannupizzaa (l) › Itämaista broileripataa, riisiä (l, m, g, r) › Soija-kasviskastiketta, keitettyjä perunoita (l, m, r) › Op. leipäateria: Moniviljasämpylä, fetasalaattitäytellä › Omena-puolukkakukkoa ja vaniljakastiketta	› Itämaista porsaspataa (l, g) › Parsakaalipihvejä juustotäytteellä, ruohosipulikastiketta (vl) › Hapankaalikeitto (l, g) › Currykanasalaattia › A la carte: Pestobroileria, makeaa	› Jauhelihamureke, kermakastiketta (vl) › Kukkakaalimuhennos (vl, g) › Hapankaalikeitto (l, g) › A la carte: Kana-mozzarellapizza (vl)	› Lamaspyörykät, valkosipuliperunat (l, m) › Soija-kasvisbolognesea, pastaa (l, m, r) › Sienikeittoa (g, r) › Katkarapusalaattia (l, m, r) › Kinkku-ananaspizzaa (l) › A la carte: Porsasta aniskastikkeessa (vl)	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakstike ja spagetti (l) › Kasvisjuustokstike (vl, g) › Kurkkusosekeitto (vl, g)
torstai 17.4.				
› Keitettyjä lihapyöryköitä,sipuli-kurpitsakstike, sitruuna-perunapyre (l, m) › Katkarapu-puna-ahvenkeittoa ja leipää (l, m, g, r) › Ohra-kantarellipihvit, mustajuurimuhennota (l, m, r) › Op. leipäateria: Ciabatta, broileritäyte (l) › Sveleriä ja karviaishilloa, hunajaa	› Grillattua broileria, sipuli-paprikahöystä (l, g) › Pähkinäisiä yrttikasviksia (vl) › Hernekeittoa ja pannukakkua › Salaattia pariloidusta lohesta	› Kanatortilla, cheddarjuustokastiketta (vl) › Tofukasvispata (l, g) › Juustokeitto (vl, g) › A la carte: Salami-paprika-sienipizza (l)	› Kinkku-tuorejuustokastiketta, pastaa (vl, g, r) › Porkkana-pestolasagnea › Hernekeittoa ja pannukakkua › Lämminsavukirjolahisalaattia (vl, g, r) › Sieni-kasvispizzaa (l, m) › A la carte: Fenkoliipaahdettua kirjolohta (l, m, g) › Leipäateria: Patonki tonnikalatäytteellä (vl)	› A la carte: Metsästäjänleike › Kebab ja riisi (l) › Kasvispullat (l) › Parsakeitto
perjantai 18.4				
› Uunibroileria, vaaleaa aniskastiketta, ohrattoa (vl) › Katkarapusalaattia (vl) › Paahdettua punajuurta, muhennettua pinaattia (l, m, r) › A la carte: Fenkoliipaahdettua kirjolohta, tilliviipaleperunoita (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Ciabatta, broileritäyte (l) › Mustaherukka-maitosuklaamoussea	› Lihapyöryköitä, sinappi-kermakastiketta (vl) › Krepit kasvistäytteellä (vl) › Hirvikeittoa (l, g) › Katkarapu-pastasalaattia › A la carte: Paistettuja muikkuja, tillikastiketta (vl)	› Uunimakkara, pippurikstike (vl) › Ohrapuuro, marjakiisseli (vl) › Hirvikeitto (l, g) › A la carte: Kalkkuna-kookoswokki (l, g)	› Pyttipannua ja paistettu kananmuna › Soija-makaronilaatikka › Juusto-kasvisuikalekeittoa › Juusto-metwurstisalaattia (g) › Uuniperuna, kinkkutäytteellä (vl, g) › A la carte: Riistakaristystä, muusia (vl, g, r)	› Sveitsinleike, perunasose › Täytetyt paprikat (vl) › Kalakeitto (vl, g)
maanantai 21.4.				
› Uunimakkara juustotäytteellä, ruskeaa kastiketta, perunasosetta (vl) › Kirjolahipataa, keitettyjä perunoita (vl, g, r, l*, m*) › Papu-hedelmänuudeleita (l, m, r) › Op. leipäateria: Paahtopaistipatonki › Aprikoosikiisseliä (l, m, g)	› Pepperoni-chilipastakastiketta (vl) › Vuohenjuusto-kasvisgratiinia (vl) › Metsäsienikeittoa (vl) › Tonnikala-nuudelisalaattia	› Broilernuggetit, makea chilikstike (l) › Kasviscouscous (l) › Metsäsienikeitto (vl)	› Papu-hedelmänuudelit (l, m, r) › Lihapyörykät, meiramikastiketta, perunat (vl) › Herkkusienikeittoa (l, m, g, r) › Uuniperuna, katkaraputäytteellä (vl, g) › Caesarsalaattia (l, r) › A la carte: Intialaista jogurttilohta, basmatiriisi (vl, g, r)	› A la carte: Täffänleike › Lihamakaronilaatikko › Kasvismakaronilaatikko › Sieniporkkanakeitto (vl)
tiistai 22.4.				
› Lihapyöryköitä, pehmeää meiramikastiketta, keit.perunoita (vl, l*, m*) › Kalkkuna-pastavuokaa (vl) › Aurinkoista kasvispaellaa (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Vitriinisämpylä, kinkku-kananmuna (l, m) › Hunajaomenoita ja vaniljakastiketta (g)	› Sitruunakalaa, ruohosipulikastiketta (vl) › Valkosipulihärkäpataa (vl) › Porkkanapaistikkaita, ruohosipulikastiketta (vl) › Nakkikeittoa (l, g) › Pepperoni-pastasalaattia	› Savuporokiusaus, mustaherukkahillo (vl, g) › Kikhernehöystö (l, g) › Nakkikeitto (l) › A la carte: Kebab-paprikapizza (l)	› Kirjolahimureketta, sitruunakstike (vl) › Hedelmäistä porsaspataaa, riisi (vl, g) › Kukkakaalisosekeittoa (vl, g, r) › Wraps tofu (l) › Kalkkunasalaattia (l, m, r) › A la carte: Pustan possunleike, viipaleperunat (l, m)	› A la carte: Metsästäjänleike › Rosepippurihärkä (vl) › Täytetyt tomaatit (vl) › Savukalasosekeitto (vl, g)
keskiviikko 23.4.				
› Meetvursti-pannupizzaa (l) › Broileria ja kasviksia Tandoor, riisiä (l, m, g, r) › Parsakaalipihvit, ruohosipuli-kermaviilikastiketta, keit. perunoita (vl) › Op. leipäateria: Vitriinisämpylä, kinkku-kananmuna (l, m) › Mustaherukkanektaria (vl, g)	› Lihamakaronilaatikka (vl) › Intialaista hirssi-kaalipataa (l, g, veg), jogurttikastiketta (vl, g) › Aurajuustokeitto(vl) › Kreikkalaista salaatti › A la carte: Grillattua lohta tartarkastikkeella	› Tonnikalasagne (vl) › Kasviskaalipata (l, g) › Paahtopaistisalaatti (l, g) › A la carte: Hapanimelä broileriwokki (l)	› Burgundin lihapataa, riisi (l, m, g, r) › Aurinkoista kasvispaellaa (vl, g) › Siskonmakkarakeittoa (l, m, g) › Briejuustosalaattia (vl, g, r) › Talonpizzaa (l) › A la carte: Kanaa Kievin tapaan	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakstike ja spagetti (l) › Sienikstike (vl) › Tomaattikeitto (vl, g)
torstai 24.4.				
› Naudanlihaa smetanakstikkeessa, riisiä (vl, l*, m*, g*) › Kirjolahimureketta, sitruunakstiketta, keit.perunoita (vl, l*, m*, g*) › Papucurrya, riisiä, (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Ruisleipä, kipparijuustolla (l) › Appelsiini-mandariiniriisiä (l, g)	› Broilerpyöryköitä, currykastiketta (vl) › Kasvis-chilipapupataa, guacamolea (vl, g) › Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla › Savulohisalaattia	› Currybroileria (vl, g) › Kasvistortellinit juustokstikkeessa (vl) › Hernekeitto, pannukakku (vl) › A la carte: Kinkku-aurajuusto-ananaspizza (l)	› Paprikaseitiä, perunat (l, m, g, r) › Kinkku-sinihomejuustopastaa (vl) › Hernekeittoa, pannukakkua › Pariloitua kirjolohi-perunasalaattia (vl, g, r) › Kasvistortillat (vl) › A la carte: Kirjolohta japanilaisittain	› A la carte: Kanakori › Kapris-smetanakirjolohi, perunasose › Punajuuripihvit › Lihakeitto (vl, g)
perjantai 25.4.				
› Provenen broileria, riisiä (l, m, g, r) › Kinkku-sinihomejuustopastaa (vl) › Tomaattista kesäkurpitsavuokaa (l, m) › Op. leipäateria: Ruisleipä, kipparijuustolla (l) › Mansikkarahkaa (vl, g)	› Kebab (vl, g) › Vuohenjuusto-kasvislasagnea (vl) › Kermaista savulohikeittoa (vl) › Broilersalaattia › A la carte: Paistettua broilerinfilettä	› Jauhelihataco, crème fraiche (vl, g) › Puutarhurinkeitto (vl, g) › Fetasalaatti (vl, g) › A la carte: Porsaanleike, kermaperuna, timjamikstike	› Uunimakkara juustotäytteellä, perunat (l, m) › Kirjolahipataa, perunat (vl, g, r) › Kesäkeittoa (vl, g) › Tomaatti-mozzarellasalaattia › Uuniperuna pekoni-juustotäytteellä (vl, g) › A la carte: Wieninleike, ranskalaiset	› Porsaanleike (l), sienikstike (vl) › Feta-parsakaalipaistos › Kukkakaalikeitto
maanantai 28.4.				
› Jauhelihakstiketta, spagettia (l, m, g*) › Yrttikalapalat, sitruunamajoneesi, keit. perunoita (vl) › Couscous-kasvispihvit, inkiväärkastiketta, keit. perunoita (vl, r) › Op. leipäateria: Kana-chili-pekoniolmioleipä › Karviaiskiisseliä (l, m, g)	› Grillattua broileria, currykastiketta (vl) › Porkkanaohukaisia, omenakastiketta (vl) › Makkarakeittoa (l, g) › Katkarapusalaattia	› Pippurijuusto-broileripastaa (vl) › Kukkakaaligratiinia (vl, g) › Jauhelihakeittoa (l, g)	› Yrttikalapalat, sitruunamajoneesi, perunaa (vl, g, r) › Jauhelihakstiketta, perunaa (l, m) › Tomaatti-perunasosekeittoa (l, g) › Wraps couscous (vl) › Raejuustosalaattia (vl, g, r) › A la carte: Paneroitua kampelaa	› A la carte: Täffänleike › Chicken kiev, currykastike (vl) › Currykasvikset (vl) › Makkarakeitto (l)
tiistai 29.4.				
› Pyttipannua ja paistettu muna (l, m, g) › Broileri-mantelikastiketta, pennepastaa (vl, r, l*, m*, g*) › Ratatouillea, riisiä (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Leipänen, kalkkunatäyte (vl) › Vatkattua puolukkapuuroa (l, m)	› Lihapyöryköitä rosepippurikstikkeessa (vl) › Pähkinäistä kukkakaalipastakastiketta › Broiler-pekonikeittoa (vl) › Savusiikasalaattia	› Makkarakastiketta (l) › Kasvislasagnea (vl) › Broileri-pekonikeittoa (l) › A la carte: Meetwursti-sipulipizzaa (l)	› Naudanlihaa punacurrykastikkeessa, riisi (l, m, g) › Sinappisilakat, muusi (vl, g, r) › Juusto-paprikakeittoa (vl) › Tonnikala-katkarapupizzaa (l) › Lämminsavulohi-pennesalaattia (l, m, r) › A la carte: Paahdettua broilerinfilettä	› A la carte: Vasikanleike, maustevoi › Lihapullat tomaattikstikkeessa (vl) › Kasvispata (vl) › Kalakeitto (vl, g)

lauantai 19.4.	lauantai 26.4.
Dipoli › Broilerpatukoita, currykastiketta (vl) › Kasvislasagnea Servinmökki › Broileripatukat, currykastike (vl) › Kasvislasagne (vl)	Dipoli › Lindströminpihvi, sinappikastiketta (vl) › Kasvispaistikkaita, lämpimiä vihanneksia (l) Servinmökki › Broilerin juustopuikula, rosepippurikastiketta (vl) › Kasvispasta (vl)